

CONFIRMAREA ÎNSĂRCINĂRII

Vă puteți așeza. Am fost atât de concentrat în ascultarea unei mărturii, încât am uitat să mă ridic și să vin în fața voastră. Sunt fericit pentru că în seara aceasta mă aflu aici, în serviciul Domnului și că am ocazia să-l întâlnesc pe fratele O'Donnel. Priveam la faptul că vor fi date semne surzilor și mușilor. Un frate mi-a spus că doamna bolnavă de cancer care stătea aseară în scaunul cu rotile, a fost vindecată într-un mod atât de miraculos încât cancerul a dispărut pur și simplu, iar ea s-a ridicat din scaun și a avut un timp minunat. Sunt atât de mulțumitor Domnului pentru aceasta.

Frate

O'Donnel, este bine să fim în seara aceasta aici, în fața acestei adunări minunate de oameni. Sunt la Tempe sau la Mesa? (Un frate spune: „La Tempe”). Tempe. Totul s-a schimbat atât de mult pe aici încât abia mai cunosc locul. Este total diferit față de cum arăta în urmă cu treizeci și cinci de ani când am fost aici.

Este

cu adevărat minunat să fii în casa Domnului. Când am venit aici, chiar la intrarea în adunare am vorbit cu domnișoara O'Donnel și cu alte două fete, care mi-au spus că în seara aceasta va îngheța aici, la care eu le-am răspuns: „Voi, cei din sud, aproape că înghețați aici.” Celelalte două fete s-au uitat una la cealaltă, fiindcă una era din Iowa, iar cealaltă din

Minnesota. Eu le-am zis: „Când am plecat de acasă erau -14°C .”

Atunci una dintre fete mi-a replicat: „Când am plecat eu de acasă erau -52°C .”

-52°C .

Păi dacă am avea o asemenea temperatură la noi în oraș, am

îngheța cu adevărat. La -52°C

trebuie să fie cu adevărat frig, nu-i așa?

Este

un adevărat privilegiu să fiu în seara aceasta aici cu voi, în acest timp de părtășie, chiar înaintea Convenției Oamenilor de

Afaceri, care va începe joi, la hotelul Ramada, de pe strada East Van Buren. Vă invităm acolo pentru că vor fi vorbitori minunați. Știu că va vorbi fratele Velmer Gardner și încă câțiva oameni de afaceri. Cred că printre ei vor fi Jim Brown, doctorul Reed, fratele Rose și fratele Osteen din Texas. Sunt sigur că veți avea un timp minunat dacă veți veni acolo. Noi suntem cu adevărat entuziasmați și așteptăm cu nerăbdare această convenție. Am încredere că va fi la fel ca cea de data trecută, numai că mai mare. Amintiți-vă că dacă vine unul, vin toți. Dacă va fi cu voia Domnului, cred că voi avea puțin timp să stau acolo, pentru că mă vor lăsa să vorbesc din nou la micul dejun de sâmbătă dimineața, iar la întâlnirea de duminică după-amiaza voi vorbi numai dacă este voia Domnului. Cred că este un mare privilegiu să stau cu oamenii aceia renumiți și să aducem o mărturie pentru Domnul. Mă rog ca Domnul să-l binecuvânteze pe fratele O'Donnell și minunatul grup de creștini de aici care sunt în călătorie și Îl așteaptă pe Domnul. Noi suntem cu adevărat străini și călători, fiindcă nu avem o casă aici, ci căutăm „o

Cetate al cărei Meșter și Ziditor este Dumnezeu.”

Noi suntem doar călători, suntem doar în trecere pe aici, iar aceste întâlniri cu voi, creștini minunați, sunt un mare privilegiu pentru noi. Când am aflat că mi s-a dat acest privilegiu din partea acestor oameni și că aceste biserici mă vor lăsa să vorbesc din nou în ele, chiar înainte de începerea convenției, m-am gândit: „Este o ocazie minunată să-mi exprim recunoștința față de aceste organizații care au contribuit în trecut la misiunile mele în jurul lumii. Este vorba de Adunările lui Dumnezeu, cei de la Fourquare, Numele lui Isus, Biserica lui Dumnezeu, dar și bisericile independente și toți cei care vin ca unul pentru gloria lui Dumnezeu.

Domnul

a făcut lucruri minunate printre noi, și Îi suntem recunoscători pentru aceasta. Să ne întoarcem înapoi în locul în care putem să ne exprimăm gândurile și să avem părtășie. Eu am avut un prieten bun, pe fratele Bosworth. Mulți dintre voi și-l amintesc pe fratele Bosworth. Și el obișnuia să-mi spună: „Frate Branham,

știi ce este părtășia?”

„Cred
că da, frate Bosworth,” îi răspundeam eu.

„Sunt
doi indivizi într-o singură barcă.”

Da,
el avea simțul umorului. Mie mi-a plăcut întotdeauna aceasta: „Doi
indivizi într-o barcă.” Întotdeauna sunt unul lângă celălalt,
și gata să se ajute unul pe celălalt, ceea ce este foarte bine.

Cred
că vă veți ruga pentru mine. Cu puțin timp în urmă, l-am trimis
pe fiul meu să vadă dacă este cineva pentru care trebuie să ne
rugăm, deși nu am venit pentru a ține servicii de vindecare, ci ca
să vorbim. Oricine m-a ascultat știe că eu nu sunt predicator. Nu
am nici un fel de educație și nu pot predica. De obicei mă rog
pentru bolnavi, iar când merg undeva, oamenii vin pentru că doresc
să mă rog pentru ei. Sunt atât de mulți oameni bolnavi, dar
duminică nu am menționat nimic pentru că ar fi trebuit să-i chem
pe oamenii de la alte biserici, să vină la bisericile la care urma
să fiu ca să mă rog pentru ei, însă fiindcă m-am gândit că
cineva s-ar putea simți ofensat, am renunțat la idee. Aseară am
spus că în seara aceasta ne vom ruga pentru bolnavi, iar dacă va
fi cu voia Domnului o vom face din nou și mâine sau poimâine
seară. Eu cred că va fi bine și că Domnul îi va vindeca în
seara aceasta pe cei bolnavi. Și vă spun ceva, prieteni scumpi,
cred că mai presus de toate, El îi va vindeca pe cei ce sunt
bolnavi de păcat. Înțelegeți? Dacă Domnul vă va vindeca de
boala trupească pe care o aveți, este posibil să vă îmbolnăviți
din nou cândva de-a lungul vieții, înțelegeți? Dar adevăratul
leac pe care-l căutăm cu toții este Viața veșnică. Astfel, eu
cred că dacă printre noi este cineva care nu crede în Hristos, va
deveni în seara aceasta un credincios. Dacă sunteți aici, dar nu
ați fost născuți din nou, sau nu ați primit Duhul Sfânt, cred că
aceasta este seara în care se va întâmpla acest lucru. Dacă nu

sunteți statornici, nădăjduiesc că Domnul Isus va face ceva atât de palpabil în seara aceasta și vă va aprinde inimile atât de tare, încât vă veți întoarce din nou la părășia Sa, fiindcă El vă așteaptă cu brațele deschise. Cu câțiva ani în urmă am ținut o predică scurtă în Templul Angelus, și am vorbit despre timpul în care evreii aveau un jubileu rusalistic, care se ținea o dată la cincizeci de ani.

Îmi

amintesc că în prima seară am vorbit despre sfințire, în care cred și eu. Nu am vrut, dar am vorbit aspru despre felul în care s-au îndepărtat oamenii de Rusaliile originale. Am vorbit despre primul început: cum S-a revărsat Duhul Sfânt, cum trăiau și ce făceau oamenii aceia. Eu am spus: „De atunci a trecut mult și avem organizații mari, clădiri mari și predicatori șlefuiți, dar mă întreb dacă mai avem binecuvântările rusalistice pe care le-au avut ei?” Vedeți? Am mai spus: „În vremea aceea, surorile noastre obișnuiau să vină la biserică, și era o rușine să-și taie părul, să se machieze sau să facă alte lucruri de felul acesta. Dar am cedat undeva.” Eu am un prieten bun, care este și un frate pentecostal, este vorba de William Booth-Clibborn, pe care cred că-l cunoașteți. Noi suntem prieteni vechi, numai că nu suntem de acord în legătură cu doctrinele, fiindcă el este un gânditor calvinist și gândește atât de mult, încât trece dincolo de mine. În ce mă privește, eu pot gândi ca un calvinist numai dacă este conform Bibliei. Înțelegeți? Dacă iese din Biblie, depășește gândirea mea, iar eu nu mai pot gândi. L-am văzut de pe platformă, iar după ce am terminat și m-am dat jos de pe platformă, ne-am întâlnit, iar el m-a privit și mi-a zis: „Să-ți fie rușine! Un mesaj atât de strict! Tu poți mai mult decât atât!” În ziua următoare am predicat mesajul „Mielul și porumbelul,” iar Domnul a binecuvântat micuțul meu mesaj. Când am ieșit afară, el mi-a spus ștergându-se la ochi: „A fost atât de simplu, dar a fost bine.” Atât de simplu. Și eu i-am răspuns: „A fost în ordine.”

El

poate predica în șapte limbi, așa că slăbuțul meu limbaj de Kentucky a fost atât de simplu pentru el, încât nici cele mai bune maniere ale mele nu l-ar putea atinge. Deci acesta este felul în care trebuie să vorbesc: simplu. Eu cred că Evanghelia este simplă. Biblia spune că este atât de simplă încât nici chiar „*cei fără minte nu se pot rătăci pe ea.*”

Înțelegeți? Tot ceea ce trebuie să faceți voi este să vă amintiți Abecedarul. Și știți care este acesta? Să credeți întotdeauna în Hristos. Aceasta este tot ceea ce trebuie să faceți. Aceasta este totul. Să știți Abecedarul și din punctul meu de vedere sunteți complet educați.

Eu

nu vin niciodată ca să predic, ci vin să mă rog pentru bolnavi, dar pentru a avea o temelie, vorbesc despre Scripturi. Cred că seara trecută am predicat foarte mult la fratele Fuller, la Tabernacolul Vieții. (Cineva spune: „La Tabernacolul credinței”). Da, cred că la Tabernacolul credinței am fost. Înainte de a merge la biserică, păstorul sau altcineva, mi-a trimis un bilet pe care scria: „Acestor oameni le place să meargă seara la culcare.” Așadar, foarte rar predic șase sau opt ore, dar niciodată nu o fac mai mult de atât. Când am fost în adunarea fratelui Outlaw, am crezut că va fi nevoie să mă dea jos de la amvon, de aceea în seara aceasta voi încerca s-o iau mai ușurel. Unii dintre voi ați venit de departe și este bine să fiți aici.

Înainte

de a ne apropia de Cuvânt să vorbim cu Autorul. Cu puțin timp în urmă am fost la Fort Wayne, la biserica fratelui Rediger. El a murit acum câțiva ani, dar a fost un om mare al lui Dumnezeu. Dumnezeu l-a binecuvântat cu adevărat și a fost un om al credinței. Când eram tânăr, obișnuiam să stau cu un predicator tânăr care se numea Paul Rader. Fiica fratelui Rediger și-a pierdut mințile, a înnebunit, iar într-o dimineață de Paști s-a întors la biserică. Cineva a venit și mi-a spus: „S-a întors în biserică o fată nebună.” Eu tocmai sosisem dintr-o campanie, iar când m-am dus acolo, am aflat că era fiica fratelui și a sorei Rediger.

Simțeam că mi se rupe inima. Ea stătea acolo, își pieptăna părul cu degetele ei micuțe și zicea: „O monedă de cinci cenți este o monedă de cinci cenți, un peni este un peni.” Era o tinerică frumoasă. Am îngenuncheat acolo și am spus: „Doamne Isuse, ai milă de ea.” Aceasta a fost tot, iar acum este căsătorită și are doi sau trei copii. Vedeți? Acesta este harul și este atât de simplu! Dar noi privim afară și încercăm să ajungem deasupra Lui; încercăm să aflăm ceea ce de fapt este atât de aproape de noi. Este atât de simplu: credeți, aveți credință și nu vă îndoiiți.

Eu am ținut o adunare acolo. Am uitat cum se numește fratele care se ocupă acum de tabernacol. Cântecul „Crede numai” a fost scris de Paul Rader, care a fost un creștin minunat și un mare mesager al zilelor noastre. Stăteam în micuța cameră de studiu, iar ei cântau pentru mine ca să vin pe platformă; așa procedau peste tot unde am fost în jurul lumii. Eu stăteam acolo și știam că în camera aceea de studiu a primit Paul inspirația pentru a scrie acest cântec. Și acolo se cânta: „Crede numai!” Oh, aceasta mi-a aprins inima! În timpul acelei adunări, Domnul Isus a făcut mai multe lucruri mari. Când eram încă în camera de studiu, a venit un bărbat și m-a întrebat:

„Ești domnul Branham?”

„Da, domnule.”

„Îmi place să te ascult vorbind, dar gramatica ta este foarte slabă.”

„Așa este, domnule, știu aceasta.”

„Tu spui unele din cele mai cumplite lucruri.”

„Da, domnule, așa este,” am răspuns eu. „N-am avut posibilitatea să primesc o educație aleasă. Am crescut într-o familie cu zece copii, am avut părinți săraci și am fost nevoit să merg de la o vârstă fragedă la muncă pentru a-mi ajuta părinții. Nu am avut nici măcar educația predată de școala elementară.”

„Aceasta nu este o scuză,” a spus el, „fiindcă tu ești bărbat.”

„Sunt atât de ocupat cu lucrarea Domnului, încât nu am nici o șansă.”

„Ai putea face niște cursuri prin corespondență. De exemplu, în seara aceasta ai spus: „Voi, toți oamenii care treceți pe la acest anvon.”

„Da, și care este problema? Nu se spune așa? Eu nu știu vorbi mai bine.”

„Sigur că nu. Trebuie să spui simplu: „amvon.”

Eu am răspuns: „În ordine. Mai există ceva ce nu am pronunțat corect?”

„Păi, nu-ți cunoști Biblia!”

„Poate că este adevărat, dar Îl cunosc destul de bine pe Autorul ei.”
Vedeți? Biblia nu spune: „Trebuie să cunoști Cartea Sa,” ci scrie: „Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat...” (Ioan 17.3). Vedeți? Satan cunoaște Cuvântul Lui, dar Viața este să-L

cunoști pe El, pe Autorul Cuvântului.

Să

ne plecăm capetele și să vorbim cu El în felul nostru umil. Dar în timp ce stăm cu capetele și cu inimile plecate, aș vrea să vă întreb dacă există vreo cerere deosebită pe care doriți s-o amintim în rugăciune? Ridicați mâinile spre Dumnezeu și spuneți în inima voastră: „Doamne, am nevoie de salvare; am nevoie de vindecare; am nevoie de ceva...” și Dumnezeu va înțelege.

Tată

ceresc, în timp ce ne apropiem de prezența Ta sfântă, venim în Numele Domnului Isus Hristos pentru că El a spus: „*Adevărat, adevărat vă spun că orice veți cere de la Tatăl, în Numele Meu, vă va da.*” (Ioan 16.23). Noi știm că nu putem veni în numele nostru, în numele bisericii noastre, în numele păstorului sau în numele organizației noastre și să așteptăm să fim ascultați; dar avem siguranța că dacă venim în Numele Domnului Isus, El ne-a făgăduit că vom fi ascultați.

Tată

ceresc, în seara aceasta ne-am adunat în acest tabernacol care a fost închinat în slujba Ta și care este păstorit de fratele O'Donnel, și Te rog să-Ți reverși binecuvântările Tale peste el și peste familia lui, peste biserică și peste toate oile care pasc pe această pășune. Te rog pentru această biserică ce este reprezentantă de oamenii care se află aici. În ce-i privește pe cei care nu sunt creștini, îngăduie ca în seara aceasta să devină creștini. Te rog pentru oamenii de afaceri care se află aici: pentru fratele Rose, fratele Williams și mulți alții, și pentru convenția care va avea loc în curând. Mă rog ca aceste zile din Phoenix, Tempe, Sunnyslope și din alte locuri din țară, să reprezinte pentru mulți creștini oportunitatea de a lua o decizie fermă, mulți nestatornici să se întoarcă la Dumnezeu, mulți păcătoși să vină la Hristos și mulți bolnavi să fie vindecați. Dăruiește-ne aceasta, Tată. Vorbește Adevărul prin noi, prin Cuvântul din seara aceasta, deoarece „*Cuvântul*

Tău este Adevărul.”

Vindecă-i pe bolnavi și pe suferinzi, atât pe cei care suferă firește, cât și pe cei care suferă duhovnicește.

Doamne,

aceste mâini s-au ridicat pentru că au nevoi, de aceea Te rog să le răspunzi în seara aceasta, prin Isus Hristos, Domnul nostru.

Amin.

Multora

dintre voi le place să citească Scripturile alături de cei care o fac cu voce tare. În seara aceasta aș vrea să citesc din două

locuri. Unul este din **Marcu**

16.14-20,

iar celălalt este din **Ioan**

14.12.

Dorim să ascultăm cu atenție, pentru că este Cuvântul lui Dumnezeu și este ceea ce dorim să ascultăm.

Marcu

16.14-20:

„În

sfârșit, S-a arătat celor unsprezece, când ședeau la masă; și i-a mustrat pentru necredința și împietrirea inimii lor, pentru că nu crezuseră pe cei ce-L văzuseră înviaț.

Apoi

le-a zis: „Duceți-vă

în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.

Cine

va crede și se va boteza va fi mântuit; dar cine nu va crede va fi osândit.

Iată

semnele care vor însoți pe cei ce vor crede: în Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi;

vor

lua în mână șerpi; dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma; își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși.”

Domnul

Isus, după ce a vorbit cu ei, S-a înălțat la cer și a șezut la dreapta lui Dumnezeu.

Iar

ei au plecat și au propovăduit pretutindeni. Domnul lucra împreună cu ei și întărea Cuvântul prin semnele care-l însoțeau. Amin.)”

Ioan

14.12:

„Adevărat, adevărat vă spun că cine crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea, pentru că Eu Mă duc la Tatăl.”

Cu

voia Domnului, aș vrea să iau tema **„Confirmarea însărcinării,”**

și să vorbesc despre ea. Pentru aceasta, mi-am notat câteva texte din Scriptură și mi-am făcut câteva notițe care ne-ar putea ajuta. **Confirmarea**

însărcinării.

Eu cred că orice lucru trebuie confirmat. Dacă vă construiți o casă, trebuie construită în conformitate cu niște standarde fiindcă altfel nimeni nu va confirma construirea ei și veți fi nevoiți s-o dărâmați și s-o construiți din nou.

De

asemenea, cred că dacă ai merge pe stradă în jos sau la serviciu, iar cineva ar veni și ți-ar spune: „Sunt un ofițer al SUA și te arestez în numele slujbei mele,” ai avea dreptul să spui... Dacă l-ai privi, ai vedea că are uniformă sau o insignă pe costumul lui, dar cu toate acestea ar putea să nu fie un ofițer al SUA,

fiindcă orice fățarnic ar putea face aceasta. Cu zece cenți poți cumpăra oricând o insignă dintr-un magazin, și la fel o uniformă. Dar aceasta nu te face un ofițer al SUA. Pentru a se identifica, omul acela trebuie să aibă acte ștampilate care să-i confirme afirmațiile. El nu este nimic până nu confirmă că este ceea ce pretinde; trebuie să-și confirme însărcinarea și o face printr-o dovadă pecetluită care atestă că este autorizat, legat printr-un jurământ în ceea ce face. Însărcinarea lui a fost pecetluită cu pecetea SUA, iar aceasta deasupra numelui său. Aceasta confirmă ceea ce este, indiferent dacă are sau nu o insignă sau o uniformă. Cât timp are acea dovadă, el este un ofițer al SUA și aceea este însărcinarea lui. Numai o insignă și o uniformă nu ar funcționa. I-am auzit pe frații mei și pe mulți alții care au fost peste ocean povestind că de multe ori, japonezii, nemții sau alte state aliante cu cele două, luau uniforme de la soldații morți, îi îmbrăcau pe soldații lor cu ele și se dădeau drept soldați americani. Vedeți? Dar acel soldat trebuia identificat în mod corespunzător, altfel nimeni n-ar fi avut încredere în uniforma lui sau în plăcuțele pe care le purta la gât. El trebuia identificat că este soldat american, deoarece putea să fie un spion. Orice spion ieftin putea purta o uniformă a SUA.

Noi

putem vedea aceasta pe toate cărările vieții. Și auzim mulți oameni care susțin că sunt americani.

Cu

puțin timp în urmă eram la locul meu de muncă, în Jeffersonville, și patrulam liniștit. La un moment dat, am observat un individ bine îmbrăcat care mergea în josul străzii, cu o țigară mare în gură. Era un angajat al guvernului. S-a uitat la mine, și am observat că avea o pereche de ochelari de soare. L-am privit și i-am zis: „Bună dimineața, domnule.” El s-a uitat la mine, a zis: „Huh!” și a mers mai departe. Atunci m-am gândit: „Trebuie să nu zic nimic.” În inima mea, omul acela nu era un american pentru că principiile americane nu se bazează pe astfel de lucruri, ci se bazează pe dreptate, fraternitate, toleranță,

bunăvoință, etc. Dar vedeți voi, nu toți cei ce trăiesc în America sunt americani, ci sunt spanioli, comuniști, etc. Singura cale prin care îi poți cunoaște este prin ceea ce este înăuntrul lor. Astfel poți vedea dacă sunt americani în inimile lor sau numai în ceea ce au în buzunarul lor. Înțelegeți? Depinde de ceea ce este. Orice prefăcut poate avea așa zise scrisori de acreditare și totuși să nu fie adevărate.

De

aceea cred că toți cei care vin pe calea noastră, care se numesc creștini, ambasadori trimiși din Rai, trebuie să aibă o confirmare a însărcinării lor. Astfel, vedem că Isus a spus în Marcu 16 că toți cei care au fost trimiși de El cu o însărcinare, vor avea o confirmare: *„Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred.”* El nu a spus: *„Poate îi vor urma,”* nici: *„S-ar putea să-i urmeze.”* Și a mai spus: *„Mergeți în toată lumea.”*

Cineva a dorit să distrugă această însărcinare cu două mii de ani în urmă, dar El a spus: *„Mergeți în toată lumea, la fiecare făptură. Aceste semne îi vor urma în toată lumea și la fiecare făptură.”* Vedeți?

Acestea erau semnele care aveau să-i urmeze pentru a legitima identitatea lor.

Biblia

spune: *„...învățătura*

și propovăduirea mea nu stăteau în vorbirile înduplecătoare ale înțelepciunii, ci într-o dovadă dată de Duhul și de putere.”

Cu alte cuvinte: *„Duhul Sfânt este Cel care ia Cuvântul lui*

Dumnezeu și îl dovedește, îl manifestă.” Înțelegeți? De

altfel, singura cale prin care un credincios poate fi urmat de

semnele din Marcu 16, este dacă Duhul Sfânt ia Cuvântul lui

Dumnezeu și-L dovedește în fața oamenilor. Aceasta este. Credința

dă viață Cuvântului și-L face să trăiască. Înțelegeți?

Cuvântul este Dumnezeu: *„La*

început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul

era Dumnezeu.” Isus

a spus: „Dacă

rămâneți în Mine, și dacă rămân cuvintele Mele în voi, cereți orice veți vrea și vi se va da.” Vedeti?

Aceasta înseamnă să stai cu Hristos în Cuvânt. Nu mergeți la stânga sau la dreapta. Înțelegeți? Nu este cuvântul vostru, ci este Cuvântul Lui, iar Cuvântul Lui are autoritatea și puterea care stă în spatele Lui.

Dacă

Duhul Sfânt care este puterea Cuvântului lui Dumnezeu vine cu Cuvântul lui Dumnezeu și-L face să Se arate, să Se desfășoare, „Mergeți

în toată lumea și dovediți Evanghelia la orice făptură.

Cine

va crede și se va boteza, va fi mântuit; dar cine nu va crede va fi osândit.

Aceste

semne îi vor urma pe cei ce cred.”

Ce

tablou minunat este acesta! Dacă ne-am adânci cu adevărat și am asculta, am vedea că această acreditare avea să fie agățată de fiecare bărbat care merge să predice Evanghelia. Dar nici un om nu are dreptul să predice Evanghelia fără botezul Duhului Sfânt.

Isus nu i-a lăsat pe Petru, Iacov, Ioan, sau pe restul ucenicilor să predice Evanghelia până când n-au primit revărsarea Duhului Sfânt în Ierusalim, pentru că Duhul Sfânt este Cel care pune Cuvântul lui Dumnezeu în acțiune. Înțelegeți? Tot ce ne trebuie nouă este Duhul Sfânt în spatele Cuvântului, pentru că-L pune în acțiune și dovedește puterea care a fost făgăduită. Fiecare binecuvântare făgăduită de Dumnezeu, tot ceea ce a spus El, poate fi adus la viață numai dacă Duhul Sfânt este în spatele Cuvântului, pentru că El este Cel care face Cuvântul să acționeze și îi dă Viață. Înțelegeți? Noi știm că acesta este adevărul, pentru că Isus a spus: „Acestea sunt semnele de care

sunt însoțiți toți cei trimiși de Mine.” Ceilalți sunt refuzați. Aceasta este tot. Cu siguranță. Orice necredincios, orice critic al Cuvântului poate veni cu identificarea unei organizații, a unei organizații făcute de om sau cu ceva de felul acesta, și să spună: „Sunt prezbiterian, luteran, baptist,” sau orice ar fi el. El s-ar putea identifica ușor în părtășia unei biserici denominaționale, din pricina trimiterii sau acreditării sale, dar el este trimis de o organizație care a fost întemeiată pe baza unei teorii omenești și nu pe baza Cuvântului lui Dumnezeu. Însă dacă este trimis de Dumnezeu: „*Aceste semene îi vor urma pe cei ce cred.*” Înțelegeți?

Isus a spus aceasta. Înțelegeți? Vă este clar? Ori luați ceea ce spune o organizație, ceea ce spune o teorie făcută de om și veți predica doctrina acelei teorii cu acreditarea comitetului de diaconi, ca să stați în părtășie cu acea organizație, ori luați ceea ce spune Cuvântul. Eu n-am nimic cu toate acestea, vă înțeleg, dar în ce mă privește, eu pot apăra numai ceea ce a spus Isus. Înțelegeți? Și El a spus: „*Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred,*” iar în Ioan 14.12 a spus: „*Adevărat, adevărat vă spun*”, ceea ce înseamnă: „În mod absolut sigur, în mod absolut sigur *vă spun că cine crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu...*” Cum poate un om să creadă că este trimis de Dumnezeu, iar după aceea să se întoarcă și să nege însărcinarea și identificarea pe care El a promis că o va da fiecărei persoane pe care a trimis-o? Cum este posibil ca un om care spune că este credincios, să zică: „Nu mai există botezul cu Duhul Sfânt!”? Cum poate spune: „Nu mai există vindecarea bolnavilor!”? Cum poate spune: „Nu mai există vorbire în limbi și scoaterea dracilor!”, când acestea sunt însărcinarea pe care Isus a pus-o în fiecare credincios trimis de El. Aceasta este autoritatea. Puteți merge la școală și să obțineți o diplomă de doctor sau orice altceva. Este în ordine. Aceasta este identificarea voastră cu organizația voastră. Eu n-am nimic împotriva diplomelor, mi-ar fi plăcut să le am și eu, dar identificarea pe care o dă Isus atunci când trimite un om

este: „Acele

semne îi vor urma pe cei ce cred.” Înțelegeți?

Aceasta este dovada că acel om este trimis de Dumnezeu: „Acele
semne îi vor urma pe cei ce cred.”

Așa

cum am spus, orice impostor poate lua o uniformă sau o insignă, dar acestea nu sunt niște acreditări. Scrisoarea de acreditare este cea care contează, nu uniforma sau insigna. Există foarte mulți oameni și este foarte rău (eu trebuie să spun aceasta pentru că este adevărul și trebuie să fim cinstiți), dar există prea mulți pentecostali care poartă o insignă și o uniformă, dar trăiesc atât de diferit de ceea ce ar trebui să fie Rusaliile încât parcă nu a mai rămas nimic din aceasta, ceea ce aduce numai ocară pentru Cauza lui Hristos. Așa este. Îi face pe oameni să fie neîncredători, dar Isus a dat verificarea pentru ca totul să fie bine: „Acele

semne îi vor însoți pe cei ce cred.” Aceasta

este una. Duhul Sfânt a privit de-a lungul timpului și a văzut că oamenii aveau să pervertească Cuvântul Său și să pricinuiască una sau alta. Așadar, El a spus clar și concis că nu mai există nici o altă cale prin care poți să te apropii de aceasta. El a spus: „Acele

semne îi vor urma pe cei ce cred.”

Noi știm că acesta este adevărul. Un necredincios poate purta acreditările denominaționale, dar nu aceasta este ceea ce-l face un om trimis de Dumnezeu. Ei merg de-a lungul țării cu tot felul de cărți sub braț și spun „Iehova” în sus și-n jos, dar nu aceasta face ca lucrurile să fie ceea ce trebuie să fie. Nu, domnilor. Isus a spus: „Testați-i cu Cuvântul!” Așa este, și Cuvântul spune: „Acele
semne îi vor urma pe cei ce cred.”

Credeți

în puterea lui Dumnezeu? „Oh, biserica noastră învață...”

Aceasta nu are nimic a face cu ceea ce spune Cuvântul. Tot ce contează este ceea ce spune Cuvântul lui Dumnezeu. Înțelegeți?

Da. „Cerule

și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.” (Matei 24.35). Cuvântul viu vorbit de un Dumnezeu viu trebuie să fie într-o ființă vie. Cum este posibil ca un bărbat sau o femeie care pretind că au botezul Duhului Sfânt, să nege ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Său? Duhul Sfânt este Cel ce a scris Cuvântul, și tot El vorbește printr-un om. Așa este. Așa trebuie să fie, pentru că nici un om nu poate s-o facă. Da, domnilor.

Un

om poate să vină și să spună: „Am carnet de membru pentru că aparțin de biserica aceasta sau aceea.” Nici aceasta nu face ca lucrurile să fie ceea ce trebuie să fie. Poate avea o diplomă de doctor sau orice altceva de la o școală mare, n-am nimic împotriva, poate fi în ordine, dar dacă este trimis de Dumnezeu... Dacă are aceea plus Acreditarea, este minunat. Dar dacă are școala fără Duhul Lui, nu este bine. Înțelegeți? În ordine. Este în ordine dacă un om poartă uniformă și insignă cu acreditarea sa, dar dacă poartă insigna și uniforma fără acea Acreditare... Așa este. Așadar, este nevoie de confirmarea însărcinării ce trebuie să se ridice. Fără îndoială. Un necredincios poate spune: „Eu nu cred că există botezul Duhului Sfânt. Școala noastră învață că aceste zile au trecut. Noi nu mai trebuie să avem aceasta.” Există atât de mulți oameni care cred așa! Există o mulțime de oameni buni care cred aceasta, și ei cred așa pentru că ascultă ce spune școala și nu Cuvântul lui Dumnezeu. Așa este.

Cu

puțin timp în urmă, trăia aici o femeie care avea un fiu. Se părea că băiatul are o chemare din partea lui Dumnezeu, iar biata mamă a vrut să-l trimită la școală. Voia să facă tot ce-i stătea în putință pentru a-i asigura o creștere. Acesta este un lucru bun pe care-l putem face, dar problema este că ea nu l-a trimis la școala la care trebuia, ci l-a trimis într-un loc unde învățătura era contrară Cuvântului lui Dumnezeu, și el a fost învățat așa. Femeia muncea din greu ca să-l poată ține la școală și timpul a trecut. În cele din urmă, după un timp, el

nu a mai venit acasă, iar bătrâna lui mamă s-a îmbolnăvit. Starea ei s-a înrăutățit atât de tare încât medicul a spus că nu va mai trăi, că era pe moarte. Atunci femeia l-a rugat pe unul dintre vecini să-i trimită o telegramă fiului său, ca să vină acasă imediat pentru că mama lui era pe moarte. Vecinul a trimis telegrama, iar băiatul s-a pregătit să vină acasă, dar înainte ca el să apuce să pornească spre casă, a primit o altă telegramă în care i se spunea: Mama ta este bine. Nu mai veni.” Câteva luni mai târziu, băiatul a venit acasă să-și viziteze mama. El i-a povestit bucuros că și-a luat diploma, tot ce a făcut și cum a fost la școală, după care i-a zis:

„Apropo, mamă. Am uitat să te întreb. Cu vreo șase luni în urmă mi-ai trimis o telegramă în care mă chemai acasă urgent. Am fost atât de îngrijorat și de supărat când am văzut-o și eram pregătit să vin, când am primit o altă telegramă în care mi se spunea că ești bine, că te-ai însănătoșit. Am fost atât de bucuros! Mamă, aș vrea să-mi spui ce s-a întâmplat. La ce doctor ai fost și ce medicamente ți-a dat? Aș vrea să merg la el să-i mulțumesc și să-l felicit pentru munca sa.”

„Bine, fiule. Dacă vrei să știi, Cel care a făcut minunea a fost Doctorul Isus. El m-a vindecat.”

„Cum adică Doctorul Isus? Ce spui, mamă?”

„Medicul meu care este doctorul Cutare, a venit la mine, dar eu aveam o febră atât de mare încât deliram. Mi-au spus că starea mea s-a înrăutățit și că voi muri. Știi biserica aceea mică de la colțul aleii?”

„Da.”

„Oamenii aceia au avut într-o seară o adunare de rugăciune și au spus că

Duhul Sfânt le-a spus să vină aici și să se roage pentru mine. De îndată ce s-au rugat pentru mine, febra m-a părăsit. Oh, fiule, aleluia! Și am fost vindecată.”

„Oh, mamă, nu trebuia să te asociezi cu oamenii aceia. Nu trebuia să-i primești aici!”

„De ce, fiule? Eu îi mulțumesc lui Dumnezeu.”

„Mamă, nu spune astfel de lucruri!”

„De ce?” a întrebat femeia mirată. Mă șochezi!”

„Nu ar trebui să spui așa ceva, pentru că oamenii aceia nu au nici o educație. Ei nu știu nimic despre Biblie.”

„Oh, fiule,” a spus femeia, „te rog să mă ierți, dar ei au venit și mi-au citit din Biblie, de unde scrie: *„Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred: dacă își vor pune mâinile peste bolnavi, bolnavii se vor însănătoși.”* Am citit aceasta de multe ori. Am să-ți arăt pentru că am pus un semn în Biblia mea.”

„Oh, mamă, așteaptă un moment! Ai spus Marcu 16?”

„Da, dragă, acolo este versetul acesta, în Marcu 16.”

„Oh, mamă, oamenii aceia sărmani nu știu mai mult, dar eu am învățat la școală că Marcu 16 începând de la versetul 9, nu este inspirat. Înțelegi? Textul acela nu este inspirat, ci a fost adăugat.”

Atunci

sărmana femeie a strigat: „Glorie lui Dumnezeu! Aleluia!”

„Ce

vrei să spui, mamă?”

„Doar

mă gândeam,” a răspuns ea.

„La

ce te gândea, mamă?”

„Mă

gândeam că dacă Dumnezeu mi-a făcut aceasta cu un Cuvânt neinspirat, ce-mi va putea face cu un Cuvânt care este inspirat cu adevărat?”

Așa

este. Vedeți? Care era problema? Biserica aceea micuță de la colțul străzii avea Acreditarea. Poate nu aveau o diplomă omenească, dar aveau o acreditare din partea lui Dumnezeu.: *„Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred.”* Isus a spus că noi vom face aceste lucruri. Ei aveau confirmarea lui Dumnezeu, aveau însărcinarea Lui să meargă să-și pună mâinile peste bolnavi, și au făcut-o așa cum a spus El, așa că Dumnezeu a confirmat Cuvântul cu semnele care au urmat. Aceasta era o confirmare că ei au fost trimiși de Dumnezeu. Da, domnilor. Acesta este adevărul. În ordine.

Aceasta

a fost o idee bună. Băiatul s-a dus să studieze undeva și și-a luat diploma, dar biserica aceea micuță avea confirmarea Cuvântului. El avea confirmarea unui grad de la un anumit colegiu, dar ei aveau confirmarea Cuvântului Dumnezeului cerurilor cu Duhul Sfânt care sprijinea ceea ce vorbeau. Da, domnilor. Și Dumnezeu le-a dat semnele. Oh, cât Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru aceasta. Poporul lui Dumnezeu are întotdeauna aceasta. Fără îndoială și necredinciosul are puțin din Cuvântul lui Dumnezeu, dar numai ca să-L sucească și să-L facă să se încadreze

Într-un crez ca să-l facă și mai amăgitor. Voi știți că cea mai mare minciună care s-a spus vreodată, a fost cea care avea o grămadă de Adevăr în ea. Așa este. Astfel, prima minciună care s-a spus, a avut nouăzeci și cinci la sută Adevăr în ea. Aceasta s-a întâmplat când Satan i-a spus Evei, în grădina Eden: „Tot ceea ce a spus Dumnezeu, este adevărat.” El a recunoscut: „Tot ce a spus Dumnezeu este adevărat. Dar, hotărât că nu veți muri.” Iată!

Poate

cineva spune: „În seara aceea ei au fost aici sus la tabernacol. Oamenii s-au adunat aici și au cântat cântări, iar predicatorul a vorbit. Și știți ce au făcut după aceea? Au dat sticla de la unul la altul și s-au îmbătat.” Greșit! Vedeți? Este o diferență atât de mare! Ei nu au dat sticla de la unul la altul, ci binecuvântarea duhovnicească a lui Dumnezeu a căzut peste oamenii aceia. Ei au șovăit, au căzut și s-au comportat ca niște oameni beți, dar nu o sticlă cu băutură i-a adus în starea aceea, ci Duhul Sfânt care Își confirmă Cuvântul cu semnele care Îl urmează. Vedeți? Toată povestea părea în ordine, cu excepția sticlei. Acum eu aș spune: Au fost oamenii aceia acolo? Da. Au șovăit ei? Da. Chiar așa? Da. Totul este în ordine cu excepția cauzei care i-a făcut să se poarte așa.

Acesta

este felul în care vorbește necredinciosul, persoana care nu se identifică cu Hristos. El zice: „Oh, eu cred că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu; cred că Dumnezeu este Tatăl lui Isus Hristos. Cred toate aceste lucruri.” Vedeți? Dar când este vorba de Această altă parte, spune: „Oh, acele lucruri au fost pentru alte zile!” Vedeți? Aici este minciuna. Așa este. El încearcă să sucească numai puțin Cuvântul, ca să-i poată înșela pe oameni. Dar Isus a spus totul cât se poate de clar. El a zis: „Aceste semne vor confirma Mesajul pe care L-am trimis.” Da, domnilor.

Odată

am fost predicator baptist. Îi iubesc și acum pe bapțiști, dar am găsit Acest altceva. Vedeți: Nu spun că biserica penticostală

este desăvârșită, dar este cea mai bună pe care o avem. Poate că unii dintre ei nu au destulă credință pentru a face să se împlinească tot ce spune Cuvântul. În ce mă privește, eu nu voi sta niciodată în calea cuiva care are destulă credință pentru a face acele lucruri. Nu mă voi ascunde niciodată în spatele necredinței spunând că nu poate fi făcut. Dacă un om poate lua Cuvântul lui Dumnezeu și să-L confirme cu puterea lui Dumnezeu, voi spune: „Glorie lui Dumnezeu! Doamne, ridică-mă și îngăduie să stau, prin credință, în ceruri.” Da. Cu siguranță voi sta cu aceasta. Ei fac ceva pentru a se potrivi crezului lor, dar slujitorul lui Dumnezeu are semnul Său.

În

Vechiul Testament, când cineva nu putea să-și semneze numele, avea o pecete, iar acea pecete era un semn. Astfel, pecetluiau ceea ce trebuia pecetluit și gata. Pecetea era o lucrare terminată. Iar în

Efesenii 4.30 scrie: „Să

nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu cu care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării.” Pecetea

este o lucrare terminată, și arată că Dumnezeu te-a văzut, a recunoscut credința pe care spui că o ai în El, a turnat Duhul Sfânt și te-a pecetluit până în ziua răscumpărării. Acesta este Semnul că Dumnezeu ți-a dat Duhul Sfânt și a primit credința pe care o ai; El îți dă această confirmare prin faptul că-ți dă

Duhul Sfânt. Iar dacă ai Duhul Sfânt, „*aceste*

semne îi vor însoți pe cei ce cred.” Așa

este. Dacă un om neagă Cuvântul și spune: „Nu-i ascultați pe oamenii aceia. Ați fost aseară la tabernacol? Noi aparținem de cutare și cutare. Ei nu sunt nimic altceva decât un grup de oameni cu reputație proastă.”

Știați

că Pavel i-a spus lui Agripa: „*Îți*

mărturisesc că slujesc Dumnezeului părinților mei, după Calea pe care ei o numesc partidă,” (Fapte

24.14), sau „erezie.” Știți ce este o erezie? (Un frate spune: „Nebunie”). Da, așa este. Nu i s-a spus lui Isus: „Acum știm

că ești nebun!”? Vedeți? „O calea numită nebunie.” De ce o numesc ei așa? Pentru că ați trecut din moarte la Viață și nu mai sunteți ai lumii, ci ați fost despărțiți de lume. Vedeți? Înseamnă că mintea voastră este duhovnicească și vă gândiți la lucrurile de sus și nu la cele de pe pământ. Dragostea și inima voastră sunt pentru lucrurile de sus.

Cineva

neagă că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci. Fiți atenți. Îi veți auzi spunând: „Oh, El este Același!” Este El într-adevăr Același? Este El Același? Și ei spun: „Păi, El este Același, într-un anumit fel.” Cum? „Păi eu cred că El mai mântuiește și astăzi.” Vedeți? Dar cu vindecarea cum este? Și ei spun: „Oh, nu! El nu mai vindecă astăzi.”

Când

a fost pe pământ, ei au spus: „El poate vindeca, dar nu poate mântui!”, iar acum spun: „El poate mântui, dar nu poate vindeca.” Vedeți, este același diavol dar face totul invers. Dacă El este Isus Hristos, Unsul, El este Același ieri, azi și în veci, același Vindecător, Același. Nu voi faceți minunile. Nu! Dar ei vin și spun: „Să te văd făcând aceasta!” Dumnezeu nu mi-a spus niciodată că eu voi face aceasta, pentru că a făcut-o deja El. Singurul lucru pe care pot să-l fac eu, este să iau Cuvântul Său și să mă țin de El, iar El Îl va aduce la împlinire. Așa este. Nu sunteți voi, ci este Dumnezeu care este în voi. Așa cum a spus Isus: „Nu Eu fac aceste lucrări, ci Tatăl Meu care locuiește în Mine, El face aceste lucrări ale Lui. *Adevărat, adevărat vă spun că Fiul nu poate face nimic de la Sine, ci face numai ce vede pe Tatăl făcând: Și tot ce face Tatăl, face și Fiul la fel.*” Astfel,

El aștepta întotdeauna să primească o vedenie, și apoi făcea tot ce-l arăta Tatăl. Dacă citiți Ioan 5.19, El spune: „...*Tot ce face Tatăl, face și Fiul.*” Noi

știm că Isus Hristos este Același. Există un singur lucru în care poate fi diferit, iar acesta este trupul fizic. Înțelegeți? Trupul fizic, corpul a fost înviat de Dumnezeu în a treia zi, iar

acum stă la dreaptă mării, pe tronul lui Dumnezeu. Isus a biruit și a luat tronul lui Dumnezeu. Noi, cei care vom birui, vom sta cu El pe tronul Său, care este tronul lui David, când El va domni aici pe pământ. Acum, Isus stă la dreapta lui Dumnezeu, la dreapta puterii și majestății Sale și face mijlocire ca Mare Preot. El face mijlocire pe baza mărturisirii noastre, atunci când acceptăm Cuvântul Său, când Îl credem în inima noastră, când Îl primim acolo și nu dăm înapoi, ci credem că se va împlini întocmai. Sămânța adevărată a lui Avraam va sta neclintită pe acel Cuvânt, fiindcă indiferent cât de mult timp durează, El Îl va duce la împlinire. Nu există nici o umbră de îndoială, fiindcă El Îl va duce la împlinire. Așa este.

Un

prefăcut va spune: „Nu, nu este așa!” Dar cât timp neagă această însărcinare, dovedesc că nu pot arăta nimic; mărturia lor este pecetluită și nu pot arăta nimic pentru că neagă Cuvântul. Ca ofițer, eu aș spune: „Știu că sunt un ofițer la Statele Unite, și stau pe această lege care spune că un ofițer trebuie să aibă această acreditare, pecetluită cu pecetea Statelor Unite.” Dacă spui: „Această acreditare a fost valabilă pentru un alt timp; astăzi nu mai există așa ceva!”, ești un fățarnic. Aceasta este tot! Prin aceasta dovedești că nu ai dreptate, nu ești însărcinat și nu ești trimis. Oricine neagă că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci; oricine neagă că „*aceste*

semne îi vor urma pe cei ce cred,” încearcă

să se strecoare cu un fel de „decret” care nu are pecetea însărcinării adevărate. Așa este. Un astfel de om nu poate fi trimis de Dumnezeu pentru că neagă pecetea, confirmarea însărcinării pe care ar trebui s-o aibă.

Dacă

un așa zis ofițer spune că tu nu trebuie să ai acea pecete, minte, pentru că tu o ai. Aici în carte scrie că tu trebuie să ai acea pecete. În legile SUA, scrie că ofițerul trebuie să aibă această pecete, această acreditare. Dacă nu o are, dovedește că

nu este un ofițer, pentru că legea spune că el trebuie să aibă pecetea.

Isus

a spus: „Acele

semne îi vor însoți pe cei ce cred.” El

nu a spus: „Probabil îi vor însoți,” nici: „Ar trebui să-i

însoțească.”, ci a spus clar: „Acele

semne îi vor însoți pe cei ce cred.” Aceasta

este confirmarea însărcinării, a faptului că au fost trimiși.

Amin. Îmi place aceasta; mă simt bine să știu aceasta. Da,

domnilor. Așadar, știu că aceasta este însărcinarea care a venit

în inima mea, pecetea Duhului Sfânt. Așa este. Fiecare credincios,

care este credincios cu adevărat, când vede un om care neagă

puterea, știe că Biblia spune: „În

zilele din urmă, ei vor avea numai o forma de evlavie, dar îi vor

tăgădui puterea. Îndepărtați-vă de oamenii aceștia! Nu-i

primiți deloc!” Așa

este. Ei vor avea biserici mari, denominațiuni frumoase, splendori,

frumuseți mari, etc. Vă amintiți ce s-a întâmplat aseară în

Phoenix, cu grupul acela de fete și băiați care au făcut acel fel

nou de „hocus-pocus” sau cum îl numiți voi, și au fost luați

de acel duh și scoși în stradă, încât polițiștii au fost

nevoiți să-i aresteze. Ei au fost prinși și influențați de

puterea diavolului, ceea ce se petrece foarte des astăzi. Dar lăsați

ca un om să danseze numai odată în Duhul, sub puterea Duhului

Sfânt! Așa este. „Acele

semne, semnele lui Dumnezeu, îi vor însoți pe cei ce cred.”

Așa este. Nu este posibil ca un om să spună că este trimis de

Dumnezeu, iar după aceea să nege însărcinarea dată de El.

Haideți

să privim câțiva oameni trimiși de Dumnezeu și să vedem cum

Și-a identificat El întotdeauna credincioșii.

Să-l

luăm pe Moise. Moise a avut într-adevăr o chemare în viața sa,

dar nu a fost trimis de Dumnezeu. El a crezut că era trimis de

Dumnezeu, dar priviți ce eșec mare a avut. Însă când Dumnezeu i-a vorbit din rugul aprins care nu se mistuia și l-a trimis, a fost cu totul altceva. Astfel, când a stat în prezența seminarului lui Faraon, Moise și-a arătat Acreditarea. Înainte nu ar fi mers, Dumnezeu nu l-ar fi recunoscut. Priviți. Atunci a omorât un om fără să fie însărcinat de Dumnezeu să facă aceasta și a fost nevoit să fugă din Egipt. Dar apoi s-a dus și a înecat toată oștirea egipteană în mare, pentru că a fost însărcinat să facă aceasta. Aceasta a fost diferența. Vedeți? A omorât un om și a trebuit să fugă. Oh, în ce umbră proastă a fost pus pentru că a făcut acel lucru fără însărcinare, dar când s-a întors cu o însărcinare, a înecat o oștire întreagă, aducând glorie lui Dumnezeu. Vedeți, cum îi face Dumnezeu pe oameni să se comporte ciudat? Bătrânul acela învrednicit acum, care ieșise din Egipt cu tot felul de diplome de facultate. Moise nici nu bănuia ce-l așteaptă la optzeci de ani, dar iată că în dimineața următoare întâlnirii cu Rugul aprins, mergea din nou în Egipt, cu soția sa călare pe un măgar și cu micuțul lor în brațele ei. Barba albă îi flutura în vânt, iar în mână avea un băț încovoiat. „Unde mergi, Moise?”

„Mă duc să cuceresc Egiptul.” Invazia unui singur om. Este ca și cum un om s-ar duce să cucerească Rusia. Când era ofițer de rang înalt, cel mai înalt din Egipt, când era chiar lângă Faraon, a trebuit să fugă de acolo pentru că a încercat să-i elibereze pe copiii lui Israel fără să aibă însărcinarea s-o facă. Dar mai târziu, el s-a întors în Egipt, un om împotriva tuturor, dar de data aceasta avea însărcinarea și a biruit. De ce? Pentru că avea însărcinarea și confirmarea ei; Moise putea dovedi că era trimis de Dumnezeu. Amin.

„Moise,
ce vei face cu bățul acela strâmb pe care-l ai în mână?”

„Aceasta
este însărcinarea mea.”

„Ce?”

„Dumnezeu

mi-a dat două semne pe care trebuie să le fac în fața lor. El mi-a spus că aceste semne mă vor urma dacă voi merge acolo:

„Aruncă toiagul în fața lui Faraon și vei vedea ce se va întâmpla. Toiagul se va preface în șarpe. Apoi să-i spui lui Faraon: „Așa vorbește Domnul: lasă-l pe poporul Meu să plece!”

Moise a mers acolo și a aruncat toiagul jos, dar imediat au venit vrăjitorii și au făcut același lucru. Însă Dumnezeu a confirmat însărcinarea sa: șarpele lui Moise i-a înghițit pe ceilalți.

V-ați gândit vreodată unde au mers șerpilor aceia? Unde? Ce s-a întâmplat cu toiagele vrăjitorilor? Toate au ajuns într-un singur toiag. Vedeți? Șarpele lui Moise i-a înghițit pe ceilalți. Ce era aceasta? O confirmare. Amin. Aleluia! Acolo, el a avut confirmarea însărcinării și a dus totul mai departe. I-a scos afară pe copiii lui Israel, și a dat la o parte Marea Roșie care s-a pus în fața lui. De ce? Pentru că avea și însărcinarea și confirmarea ei. Dumnezeu era cu el făcând semne și minuni. Dacă un om este însărcinat de către Dumnezeul supranatural, atunci puterea supranaturală a lui Dumnezeu va fi cu acea însărcinare supranaturală. Nu ceea ce ați învățat la doctorat, la vreun seminar sau la Algebră; aceasta confirmă doar vorbirea și gramatica voastră șlefuită de la amvon. Dar lăsați-mă să vă spun ceva: Când aveți confirmarea însărcinării lui Dumnezeu dată de Duhul Sfânt, „*aceste*

semne îi vor însoți pe cei ce cred.”

Scuzați-mi această exprimare.

Confirmarea.

Dumnezeul confirmat, pentru că El este Dumnezeul supranatural care a dat putere supranaturală pentru o eliberare supranaturală. Eu cred aceasta. Astăzi, Dumnezeu nu-și va elibera poporul prin educație; El n-a făgăduit niciodată că va face așa ceva. Nu-l va elibera prin teologie; n-a făgăduit niciodată că va face aceasta. Nu-l va elibera prin știință; nu a făgăduit niciodată că va face aceasta. Dar îl va elibera prin putere, prin puterea supranaturală

care schimbă viețile oamenilor modelându-i în copiii lui Dumnezeu. Amin. Moise a avut o însărcinare și a avut semne care au confirmat însărcinarea sa.

Același lucru l-a spus Isus: „Acele semne...”

Moise a spus: „Ce să le spun? Cum le voi dovedi că sunt trimis de Dumnezeul lor?”

Și Dumnezeu i-a zis: „Ce ai în mână?”

„Un toiag.”

„Aruncă-l jos. Bagă-ți mâna în sân și apoi scoate-o afară. Predică-le vindecarea divină.”

Aceasta este o confirmare. Cu siguranță.

„Îți voi da două semne.” Vedeți? El este același Dumnezeu care nu se poate schimba. Când și-a trimis Biserica afară pentru a-i elibera pe oameni din această infernală robie „egipteană”, din toate aceste lucruri în care sunt prinși oamenii astăzi, El a spus: „Acele semne îi vor urma pe cei ce cred.”

Să nu vă fie frică să vestiți Cuvântul afară pentru că este Adevărul; este Cuvântul lui Dumnezeu. Nu-l lăsați pe diavol să vi-l prezinte departe de voi pentru că nu este bine. Dumnezeu își ține Cuvântul Său. Eu cred aceasta cu tot ce este în mine.

Ilie a fost trimis jos. Îl pot vedea în dimineața aceea. Îmi imaginez

că el și Izabela au avut câteva divergențe, dar iată-l în dimineața aceea venind jos, pe drumul Samariei, un bătrân chel, cu barba lungă. Ochii îi erau îndreptați spre ceruri și zâmbea, fiindcă el îl avea pe „Așa vorbește Domnul,” frate. „Așa vorbește Domnul.” Astfel, s-a dus drept în fața împăratului și i-a zis: „Nici măcar un strop de rouă nu va cădea din cer până când nu voi spune eu aceasta!”

Ce

era aceasta? El avea o însărcinare. A plouat în ziua următoare? Nu. De ce? Pentru că el avea o însărcinare în legătură cu aceasta. Vedeți? Și Domnul i-a spus: „Urcă-te și stai aici pe munte, Ilie, fiindcă ți-am dat niște servitori cărora le-am poruncit să te hrănească.” Așadar, corbii l-au hrănit. Și în timp ce era pe munte, împăratul a spus într-o zi: „Oh, nu este nimic de individul acela! Voi trimite cincizeci de oameni acolo sus, fiindcă cred că este doar un fanatic bătrân. Nu-l știm cu toții? Vorbea despre soția mea, Izabela, despre faptul că este vopsită și despre felul modern în care trăim.”

Multe

dintre penticostalele noastre de astăzi trăiesc după exemplul dat de prima doamnă. Da. Așa este. Femeile noastre penticostale au acele coafuri, sunt tunse, poartă machiaj, pantaloni scurți, etc. deși Biblia spune că „*este o urâciune înaintea lui Dumnezeu.*” Cum puteți face aceasta? Așa este.

Tu

spui: „A căzut cineva pentru că port părul coafat?” Multe dintre voi, penticostalelor, nu purtați machiaj. În Biblie nu scrie nimic în legătură cu aceasta, dar vă tăiați părul deși Biblia spune că „*o femeie care își taie părul este dezonorată.*” Așa este. Și purtați pantaloni scurți sau acele haine care sunt de fapt bărbătești, deși Biblia spune că „*o femeie care se îmbracă așa este o urâciune înaintea lui Dumnezeu.*” Cu

alte cuvinte, „miroase urât pentru Dumnezeu, pute.” Și vă întreb: Cum puteți spune că aveți Duhul Sfânt, care este Dumnezeu, și apoi să faceți acele lucruri? (Adunarea spune: „Amin”). Propria voastră viață confirmă că ceva nu este în ordine cu voi. Așa este. Știu că vi se pare aspru ceea ce spun, dar în seara aceasta vă voi spune care este problema. Adevărul este că avem nevoie de mai multe critici severe, de mai multă asprime. Așa este. Problema este că noi cedăm în fața acestor lucruri. Dar, frate, dă-mi voie să-ți spun că trebuie să înveți Abecedarul înainte ca să poți merge mai departe. Înțelegi? Problema este că noi cedăm în fața acestor lucruri.

Frate,

lasă-mă să-ți spun că trebuie să înveți Abecedarul înainte ca să poți merge mai departe și ca să poți crede că Cuvântul lui Dumnezeu are întotdeauna dreptate. Indiferent ce ai în viața ta, compară totul cu Cuvântul. Da, domnule.

Ilie

stătea pe vârful muntelui, pentru că Dumnezeu i-a zis: „Nu vei fi deranjat de nimeni. Te voi ține acolo până când oamenii aceia se vor căi.”

Dar

Ahab a zis: „Oh, noi nu trebuie să ne căim, pentru că fanaticul acela bătrân nu știe despre ce vorbește. Este unul din vechii holly-rollers. Aduceți-mi cincizeci de oameni!”

Îl

pot vedea pe acel ofițer, zicând: „Da, domnule. Îl voi aduce aici la porunca ta.” Și iată-l pornind cu cei cincizeci de oameni aleși din garda lui Ahab, înarmați cu acele săbii și sulite mari, mergând sus pe munte unde era profetul lui Dumnezeu. Acolo l-au găsit pe Ilie stând sub soarele arzător și privind în jur, și i-au zis: „Am venit după tine, băiete. Avem acreditarea lui Ahab, pentru că suntem gărzile lui de corp și am venit să te ducem înapoi!”

Atunci

Ilie s-a ridicat și le-a zis: „Și eu am niște Acreditări. Dacă sunt un om al lui Dumnezeu, cer să cadă foc din cer și să te mistuie!” Și focul a venit și i-a mistuit pe toți cincizeci. Ce era aceasta? O confirmare. Da, domnilor. Pe Muntele Carmel a fost o confruntare între dumnezeii falși și Dumnezeul Cel adevărat. Astfel, Ilie a pășit în față, a pus jertfa pe altar și a spus:

„Doamne,

Dumnezeul lui Avraam, Isaac și Israel, fă să se știe astăzi că Tu ești Dumnezeu în Israel, că eu sunt slujitorul Tău și că am făcut toate acestea la porunca Ta.”

Tu

ai spus, Doamne: „Predicați Cuvântul la fiecare făptură, în întreaga lume. Și aceste semne îi vor însoți pe toți cei ce cred.”

Și

Ilie a spus: „Doamne, acum îngăduie să se știe că Tu m-ai trimis și mi-ai poruncit să fac aceasta. Confirmă aceasta, Doamne!” Și chiar în clipa aceea a căzut foc din cer. Vedeți? A fost o confirmare a faptului că Ilie era cu Cuvântul. Dumnezeu Își confirmă întotdeauna Cuvântul Său; El dă o confirmare a Cuvântului Său. Noi știm că acesta este adevărul.

Oh,

de câte ori am văzut aceasta! Noi avem aici o mulțime de exemple cu care am putea continua, dar ca să economisim timp, mă voi opri la Isus.

Isus

a venit pe pământ, dar ei au spus despre El: „El care este un Om, Se face Dumnezeu? O, vai! Noi știm Cine este El! A fost născut nelegitim! Noi o cunoaștem pe mama Sa, Maria, și pe Iosif!” Dar Isus le-a zis: „*Dacă*

nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți! Nu

credeți că sunt Mesia? Lucrările pe care le fac confirmă ceea ce pretind. Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți.

Dar dacă le fac, atunci chiar dacă nu Mă puteți crede pe Mine, credeți lucrările acestea.”

Aceasta

era o confirmare. Cu siguranță. Când Dumnezeu trimite pe cineva, El îl protejează. Dumnezeu Își confirmă întotdeauna Cuvântul. Dacă Dumnezeu a trimis undeva un ambasador sau un mesager al Său, pentru a face ceva, El trebuie să stea în spatele acelei însărcinări. Așa este.

Isus

le-a spus: „Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți, dar dacă lucrările pe care le fac confirmă însărcinarea Mea, atunci credeți-le!” Amin. Cu siguranță aceasta i-a lovit în plin. Este adevărat? *„Lucrările pe care le fac Eu.”* Da, domnilor. „Dacă nu puteți crede că am fost trimis de Dumnezeu, atunci credeți lucrările pe care le fac, sau lăsați-Mă să văd că și voi faceți aceleași lucrări.” Vedeți? „Dacă nu Mă credeți...” O, vai! Unii dintre ei Îl credeau.

Astfel,

când femeia de la fântână a văzut semnul Său mesianic, a spus: „Știm că Mesia va face aceasta.”, apoi a alergat în cetatea și le-a zis oamenilor: „Veniți și vedeți pe cine am găsit! Este un Om care mi-a spus tainele inimii. Nu cumva este Mesia?”

Când

bătrânul Natanael s-a dus cu Filip în prezența lui Isus, El i-a zis: „Iată un israelit adevărat în care nu există vicleșug.” Natanael era un învățat pentru că știa Cuvântul; el știa că Mesia va fi un profet al lui Dumnezeu; știa că Moise le-a spus aceasta: *„Domnul Dumnezeuul tău îți va ridica un profet ca mine...”* De asemenea, el știa că Dumnezeu le-a zis:

„Când

va fi printre voi un om duhovnicesc sau un profet, Eu, Domnul, îl

voi legitima. Dacă ceea ce spune el se împlinește, să-l credeți.”
Vedeți? Ei voiau să afle dacă era El. Știau că în timpul acela trebuia să se ridice un profet, și voiau să știe dacă era El. Așadar, Natanael l-a însoțit pe Filip și s-a dus în prezența lui Isus, iar când l-a văzut, Isus i-a zis:

*„Iată
cu adevărat un israelit în care nu este vicleșug.”*

*„De
unde mă cunoști?”, l-a zis Natanael.*

*„Te-am
văzut mai înainte ca să te cheme Filip, când erai sub smochin.”
Când a auzit aceasta, Natanael a zis: „Rabi,
Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești Împăratul lui Israel!” Iată,
aici era acreditarea Sa.*

Când
S-a întâlnit cu femeia de la fântână, i-a zis:

*„Dă-Mi
să beau!”
Dar ea l-a răspuns:*

*„Nu
se cuvine. Tu încalci tradiția noastră de aici. Noi avem o
segregație aici și evreii și samaritenii nu au nici o legătură
unii cu alții. Tu ești un Bărbat evreu, iar eu sunt o femeie
samariteană. Cum vii să-mi ceri să-ți fac o favoare, să-ți dau
să bei?”*

*„Femeie,
dacă ai ști cu Cine vorbești, tu Mi-ai cere să-ți dau să bei.”*

*„Fântâna
este adâncă și nu ai nimic cu care să scoți.”*

*„Apa
pe care ți-o dau Eu, nu se află în fântâna aceasta.”*

Vedeți,
discuția a continuat așa până când El a intrat în legătură cu
duhul femeii, iar atunci a aflat care era problema ei și i-a zis:

„Du-te
și adu-l pe bărbatul tău.”

„Nu
am bărbat,” a răspuns femeia.

„Așa
este, pentru că ai avut cinci bărbați, iar cel cu care ești acum
nu este bărbatul tău.”

„Doamne,
văd că ești proroc,” I-a zis femeia surprinsă. „Noi știm că
atunci când va veni Mesia, El va face aceasta.”

Și
Isus i-a zis: „Eu, Cel care vorbesc cu tine, sunt El.”

Atunci
femeia a alergat în cetate, fiindcă a văzut confirmarea și totul
era clar, și a spus: *„Veniți
să vedeți un om care mi-a spus tot ce am făcut. Nu
cumva El este Mesia? Nu este aceasta o confirmare că El este Mesia?”*

Isus
a spus: *„Lucrările
pe care le fac Eu
confirmă însărcinarea Mea.”* Așa este. Dumnezeu L-a trimis și
El trebuia să fie un Profet. Voi știți că evreii l-au întrebat
pe Ioan: „Ești Ilie? Ești unul dintre profeți? Ești Profetul
care trebuia să vină?”

„Nu
sunt,” le-a răspuns Ioan, „dar El este deja printre voi și se
va confirma, pentru că Dumnezeu Îl va legitima.” Așa este. Dacă
un om este trimis de Dumnezeu, Dumnezeu este obligat să legitimeze

acea persoană, să dovedească faptul că El a trimis-o. Așa este.

Omul

care s-a născut orb a avut o mărturie convingătoare că Isus era Mesia. Când fariseii l-au prins și l-au întrebat: „Știm că te-ai născut orb și că n-ai avut nici măcar pupile. Cine te-a vindecat?” Și el le-a răspuns:

„Omul

Acela mi-a spus că sunt vindecat. Știu că El m-a vindecat.”

„Omul

acela este un păcătos,” i-au zis ei. „Știm că este un păcătos pentru că nu s-a alăturat organizației noastre. Nu a venit pe calea noastră, nu învață doctrina noastră și este împotriva noastră. Noi știm că nu poate fi de la Dumnezeu și că ceva nu este în ordine cu El, pentru că nu este de acord cu noi. Este un păcătos.”

Bietul

orb nu a putut să-i contrazică în ceea ce spuneau, pentru că el nu era un teolog, dar a avut un argument convingător, așa că le-a zis: „Eu nu știu dacă este sau nu un păcătos. Dar există un lucru pe care îl știu: odată eram orb, dar acum văd!”

I-am

auzit pe oameni spunând că acesta este un grup de oameni nebuni, iar atunci când am primit Duhul Sfânt, mi-au spus că mi-am pierdut mințile. Nu știu dacă este adevărat sau nu, dar un lucru îl știu: odată am fost păcătos, dar acum sunt salvat. Așa este.

Odată am fost pierdut, dar acum sunt găsit. Puteți numi aceasta fanaticism sau cum vreți voi, dar pentru mine este o confirmare că El este încă Isus Hristos, Același ieri, azi și în veci. Așa este.

Da. El avea dovada; avea un discurs foarte convingător că El era Acela; că era Fiul lui Dumnezeu pentru că a creat globul ocular la un om care nu-l avea. Da, domnilor. Cu alte cuvinte, orbul a putut spune: „În tot acest timp am venit la biserica voastră, dar n-am văzut niciodată întâmplându-se așa ceva. Dacă El a creat un

glob ocular și nu există un alt Creator decât Dumnezeu, Cine este Acesta și de unde poate veni? Să vă văd pe voi că faceți așa ceva; să văd ce faceți voi!”

Ei

au trebuit să tacă. Ei vorbeau de un Dumnezeu supranatural, de marele Creator al cerurilor și al pământului, dar nu puteau crea o viață bună. Vedeți? Nu au putut crea nimic. Dar iată că a venit Isus și El a creat globurile oculare pentru un om orb din naștere. Vă spun: aceasta este convingător. Dovada că o budincă este bună, e că este mâncată. Așa este. Așadar, orbul avea dovada că El era Mesia. Așa este.

Mi-l

imaginez pe Pavel în seara aceea, după ce timp de paisprezece zile și paisprezece nopți, nu au fost stele și lună, ci doar furtună. Bietul om trăgea după el lanțurile de-a lungul punții corăbiei pe jumătate scufundată. Au aruncat toată merindea și multe alte lucruri, iar marinarii nu mai mâncaseră de câteva zile.

Trăgea

după el acele lanțuri și vorbea despre un Isus care a trăit cândva, despre un Isus care a fost răstignit. Îmi imaginez că soldații și marinarii aceia au spus: „O, Doamne, taci!” Dar el a continuat să se plimbe pe acolo și să spună: „El este Același ieri, azi și în veci.”

„Uitați-vă

la omul acesta înlănțuit,” au spus ei. „Merge la Roma, la Cezar, ca să fie condamnat. Va muri și totuși vorbește despre religie. O, taci!” Și au continuat așa.

Toate

speranțele erau duse. O, vai! De fiecare dată când un fulger lumina cerul și un val se ridica, zece mii de diavoli erau trimiși în mare și ziceau: „Te-am prins, Pavele! O, cum îți vei retrage cuvintele!”

„Nu,

domnule! El este Același ieri, azi și în veci. Eu știu că El mi-a spus să merg la Roma.”

Gândiți-vă!

Corabia era pe cale să se scufunde, iar luna, soarele și stelele nu mai străluciseră de paisprezece sau cincisprezece zile. Acesta era un lucru rău; vechea corabie era pe punctul să se scufunde în mare, dar fără îndoială că într-o noapte când a stat în cala corăbiei, Pavel a avut o vedenie: Îngerul Domnului a venit la el și i-a zis: „Nu te teme, Pavele. Totul este în ordine.”

Și

iată-l că vine sus cu o mare însărcinare, și spune în timp ce-și scutura lanțurile: „Fiți curajoși și aveți credință, pentru că Dumnezeu pe care-L slujesc, L-a trimis pe îngerul Său. Aseară am avut o vedenie și El mi-a arătat să nu mă tem pentru că nici o viață de pe această corabie nu se va pierde. Așadar, fraților, mâncați puțin și bucurați-vă, fiindcă totul va fi bine.” Îmi imaginez că ei s-au amuzat puțin, dar când au văzut corabia odihnindu-se la liman, a fost confirmat faptul că Pavel a fost trimis de Dumnezeu și că știa despre ce vorbește. Dumnezeu a confirmat aceasta. „Dacă printre voi va fi un profet și ceea ce spune se împlinește, atunci să-l ascultați pentru că Eu sunt cu el.” Așa este.

Când

băștinașii de pe insulă l-au văzut adunând lemne, și-au zis: „Trebuie să fie un ucigaș îngrozitor dacă are lanțurile acelea.” Bietul Pavel, era pe punctul să înghețe de frig din pricina hainelor ude, așa că a adunat un braț de lemne și a început să le pună pe foc. Însă iată că a fost mușcat de un șarpe și ar fi trebuit să moară imediat, dar Pavel s-a uitat la el și a zis: „Doamne, mi-ai spus că trebuie să merg la Roma.” L-a scuturat în foc și apoi s-a dus să mai aducă lemne. Toți îl priveau și ziceau: „Uitați-vă la el! Va cădea imediat mort.”, dar peste câteva minute și-au schimbat părerea. De ce? Însărcinarea lui fusese confirmată. Atunci au zis: „Omul acesta este un zeu care a venit jos din ceruri!”

Așa

este. El avea confirmarea pentru că Isus a spus: „Vor călca pe șerpi și pe scorpioni și nu vor fi vătămați.” Da, domnilor. Pavel avea dovada; putea dovedi aceasta.

Trebuie

să mă grăbesc, prieteni. Aș sta cu voi toată noaptea, dar mai sunt câteva lucruri.

Profetul

a spus: „*Va*

fi o zi deosebită, cunoscută de Domnul, nu va fi nici zi, nici noapte, dar spre seară se va arăta lumina.”

(Zaharia 14.7). Așa este. Soarele răsare în est și apune în vest. „S-O-A-R-E-L-E”. Civilizația a călătorit din est spre vest. După ce S-a înălțat „F-I-U-L”, Lumina a căzut peste neamuri. A fost o zi a organizațiilor și a denominațiilor; oamenii L-au acceptat pe Hristos și au avut suficientă Lumină ca să vadă că El este Dumnezeu. Ei au pășit în Lumină, au construit biserici și catedrale frumoase, școli, etc., ceea ce este în ordine. Dar amintiți-vă că a fost făgăduit că spre seară vor fi dați la o parte toți norii. Acum este timpul acela! Și când norii vor fi dați la o parte, Același Fiu, a cărui putere a strălucit prin Duhul Sfânt peste oamenii din est, în ultimii cincizeci de ani, a împrăștiat norii denominațiilor și a turnat Duhul Sfânt peste oamenii din vest. Este Același Fiu, același Duh Sfânt, același semn, aceeași Lumină, aceeași Putere, aceeași dovadă, același Hristos. Așa este. Iar Evanghelia a fost predicată cu aceeași puterea și manifestarea Lui, peste tot în lume. Așa este. Peste tot, în toată lumea, credincioșii sunt urmați de semne și minuni.

Cu

câțiva ani în urmă, ei au spus: „Oh, grupul acela? N-o vor scoate niciodată la capăt. Sunt doar un grup micuț, undeva pe stradă și bat cu un amărât de băț într-o tamburină mică.” Dar, frate, acel mesaj a fost purtat de misionari care au fost sponsorizați de oameni care și-au sacrificat masa copiilor lor,

pentru ca Evanghelia să fie purtată din est în vest și din nord în sud. În orice națiune veți merge, există flăcări pentecostale care ard cu puterea Duhului Sfânt. Am mers până departe, în junglă, acolo unde oamenii nu știu care este mâna stângă și care este dreapta; ei nu știau despre Dumnezeu mai mult decât că este o statuie pe care o aveau acolo. Așa este. Dar am stat acolo și am așezat Cuvântul întocmai cum a fost dat, după care Duhul Sfânt a făcut minuni, spunându-le acelor oameni cine erau și tainele inimii lor, împlinind cuvintele spuse de Isus:

*„lucrările
pe care le fac Eu, le veți face și voi.”*

Ei stăteau acolo și mă priveau, iar eu le-am spus: „Isus a spus:

*„Lucrările
pe care le fac Eu, le veți face și voi”.*

Acesta a fost semnul Lui mesianic. Venirea lui este foarte aproape, iar puterea Lui a început să-i prindă pe oameni, să-i înfășoare și să-i pregătească să fie Mireasa pe care o va lua în răpire, o Biserică ce se va potrivi perfect cu El pentru a fi luată sus. Toți cei născuți din nou vor fi luați de pe pământ, prin puterea Sa. Vine Isus!

Dacă

îmi apropii mâna de perete, se vede o umbră care devine tot mai clară pe măsură ce mâna mi se apropie de perete, iar după un timp, umbra și mâna devin una. Biserica a început în zilele lui Martin Luther, prin neprihănire; a urmat John Wesley cu sfințirea, iar acum mergem mai departe prin botezul Duhului Sfânt, cu mișcarea rusalistică prin restituirea darurilor. Din acei oameni rusalistici, El scoate afară o rămășiță, pentru a-L arăta pe Isus Hristos, pentru a-și reflecta Viața Sa așa cum a fost ieri, azi și în veci, iar acest lucru se va întâmpla atunci când va străluci Lumina de seară. Așa este. Noi avem un mic semn științific; îl avem chiar în Washington: Același Stâlp de Foc.. Câți dintre voi L-ați văzut? Câți ați văzut acea Lumină? Cu siguranță. Peste tot sunt mâini ridicate. Vedeți? Acesta este același Stâlp

de Foc pe care L-a întâlnit Pavel pe drumul Damascului. Noi știm că Hristos, Stâlpul de Foc, Îngerul Domnului care l-a scos pe Israel din Egipt și l-a dus în țara făgăduită este Îngerul Legământului. Noi știm cu toții aceasta. Sigur că da. Acela a fost Hristos, pentru că Biblia spune că Moise „socotea ocară lui Hristos ca o mai mare bogăție decât comorile Egiptului, pentru că avea ochii pironiți spre răsplătire.” (Evrei 11.26). El a mers cu Hristos, înainte ca El să vină într-un trup de carne, ci era acea Lumină.

Când

a fost pe pământ, Isus a spus: „Am ieșit de la Dumnezeu și merg la Dumnezeu.” Ei L-au crucificat pentru că El a fost Salvatorul care a murit pentru păcatele noastre și a fost îngropat; dar a înviat și S-a înălțat la cer. La puțin timp după aceea, Pavel era pe drum spre Damasc și a fost trântit la pământ de o Lumină. Niciunul dintre soldații care erau cu el nu au văzut-o, cu excepția lui Pavel. Și a fost atât de puternică pentru el, încât a orbit pe loc. Vedeți? El a privit acea Lumină, acel Stâlp de Foc, iar un Glas i-a zis: „Saule, Saule, pentru ce Mă prigonești?” Și Pavel a întrebat: „Cine ești Tu, Doamne?” „Eu sunt Isus pe care-L prigonești. Ți-ar fi greu să dai cu piciorul într-un țepuș.” (Fapte 9.3-5).

Același

Duh Sfânt Îl găsim astăzi printre rusalistici. De ce? Pentru că aduce dovezile aceleași Evanghelii care este predicată. Astfel, aceleași semne care i-au urmat la început, ne urmează și acum. Dacă Stâlpul de Foc sau Lumina pe care o avem cu noi, nu ar produce același Duh și aceleași dovezi pe care le-a produs atunci când era în Isus Hristos, atunci ar fi un stâlp de foc greșit și un duh greșit. Dar dacă produce, atunci face exact ceea ce a făcut și Isus care a spus: „Cine crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă altele și mai mari decât acestea, pentru că Eu Mă duc la Tatăl.” Traducerea

King James spune „lucrări mai multe.” Voi nu ați putea face lucrări mai mari decât El, pentru că El a înviat morții, a oprit furtuna, a făcut totul. Dar ați putea face mai multe, pentru că Duhul Sfânt nu va fi numai într-un Om, Hristos, Fiul lui Dumnezeu, ci va fi în Biserica Sa de pe tot pământul. „*veți face **mai***

multe

pentru că Eu Mă duc la Tatăl.” În aceste zile din urmă, este reprezentată aici aceeași slujbă. Ce fel de slujbă a avut El? Priviți-L așa cum am făcut-o și eu, căci vă va duce acolo jos și va dovedi ceva în fața oamenilor.

Să

luăm un evreu. Biblia spune că „*El a venit la ai Săi, dar ai Săi nu L-au primit.*”

Primii care au venit la El au fost Andrei și Filip. Nu știu ce s-a întâmplat în discuția pe care au avut-o în casa unde L-au urmat ei în seara aceea, dar a doua zi, Andrei a fost pe deplin convins că Isus era Mesia. El i-a arătat ceva care l-a făcut să meargă la fratele său Simon și să-i spună: „Noi L-am găsit pe Mesia.”

Mi-l

imaginez pe Petru zicând: „Andrei, lasă-mă să-ți spun ceva. Știi că tatăl nostru a fost un fariseu bătrân.”

„Simon,

tata se aștepta să-L vadă pe Mesia. Fără îndoială, înainte de venirea lui Mesia vom avea tot felul de lucruri și se vor ridica tot felul de imitații și de ismuri, dar lasă-mă să-ți spun...”

O,

da, așa a fost. S-au ridicat imitatori care i-au condus pe oameni greșit și au pierit mii și mii. Dar Andrei a spus: „Noi trebuie să stăm cu Cuvântul, Simon. Biblia ne spune că Moise, slujitorul lui Dumnezeu a zis: „Domnul Dumnezeul nostru îl va ridica pe acest Mesia, care va fi un profet ca mine.” Simon, tata ne-a spus: „Eu sunt prea bătrân și nu cred că voi apuca să-L văd, dar dacă îl vedeți în zilele voastre, amintiți-vă că El va fi Profetul lui

Dumnezeu.”

Atunci

Petru i-a zis: „În ordine, Andrei, voi merge cu tine la întâlnirea aceea.”

Și

de îndată ce Petru a pășit în prezența Domnului Isus, El i-a zis: „*Numele tău este Simon; iar numele tatălui tău este Iona.*” Aceasta a clarificat totul și i s-au dat cheile Împărăției. Acela a fost semnul lui Mesia.

Apoi

a venit un alt evreu credincios și a spus: „Stai puțin! Dacă ar fi venit Mesia, ar fi făcut-o pe culoarele cerului și s-ar fi prezentat în marele Templu pe care l-am construit aici, așa cum cred și alți oameni de aici: că El va coborî chiar aici, iar îngerii vor da din aripi și vor spune: „Acesta este Mesia! Acesta este Mesia! Acesta este Mesia!”

Dar

Filip i-a zis: „O clipă! Ceea ce spui tu nu este biblic. Stai cu Cuvântul! Ce ne-a spus Moise că va fi Mesia? El a zis: „*Domnul Dumnezeuul tău îți va ridica un profet ca mine.*” Ți-l amintești pe bătrânul Simon?”

„Da.

Oh, bătrânul acela nu avea nici un fel de educație. Da, îmi amintesc de el.”

„Ai

cumpărat pește de la el, dar era atât de analfabet încât nu a putut să-ți semneze chitanța.”

„Da,

mi-l amintesc.”

„Dar

pe tatăl lui ți-l amintești?”

„Sigur
că da. Îl cunosc foarte bine pe tatăl lui. A fost un fariseu
adevărat, un învățat adevărat.”

„Când
Simon a pășit în fața lui Isus, El i-a spus care era numele lui
și al tatălui său.”

„Acum
cred că te-ai dus până la capăt, așa că lasă-mă să mă duc
să văd. Mie nu-mi va citi niciodată mintea. Vreau să merg să
văd.”

Și
s-a dus, iar când a ajuns în prezența lui Isus, El a zis: *„Iată
un israelit adevărat în care nu există vicleșug.”*

Natanael
s-a întors surprins spre Filip și i-a zis: „I-ai spus că vei
veni după mine?”

„Nu.”

Atunci
Natanel s-a întors spre Isus și l-a zis: „Rabi,” care înseamnă
„stăpân sau învățător.” „De unde mă cunoști? Eu tocmai
am sosit la întâlnirea din seara aceasta. Când și cum m-ai
văzut?”

Și
Domnul i-a răspuns: *„Te-am
văzut înainte să te cheme Filip, când erai sub smochin.”*
Ce ochi!

*„Rabi,
Tu ești Fiul lui Dumnezeu; Tu ești Împăratul lui Israel.”*

Dar

acolo erau și acei mari reprezentanți denomiționali, iar ei au zis: „Știți ceva? El face aceste lucruri cu Beelzebul!” Vedeți? Ei trebuiau să dea un răspuns adunării lor, pentru că aveau acreditări pământești. Dar Isus avea o Acreditare cerească pentru că Moise a spus: „El va fi un Profet,” și iată-L stând acolo și dovedind că era un Profet. Așa este. Însărcinarea Lui era confirmată.

Dar

preoții trebuiau să dea un răspuns adunării lor, așa că au spus: „El scoate diavolii afară prin Beelzebul.”

Atunci

Isus, care le cunoștea gândurile, S-a întors spre ei și le-a zis: „Vă iert pentru ceea ce spuneți împotriva Fiului omului.” Vedeți, ei nu au spus aceasta cu voce tare. Biblia spune că ei gândeau aceasta în inimile lor, dar El le-a cunoscut gândurile. Să spunem lucrurile așa cum sunt. Da, domnilor. Ei au gândit aceasta în inimile lor. Vedeți? Dar El a văzut ce gândeau în inimile lor, le-a cunoscut gândurile inimii și le-a zis: „Vă iert pentru ceea ce spuneți împotriva Mea, a Fiului omului. Dar într-o zi, după ce Eu voi pleca, va veni Duhul Sfânt în lumea neamurilor, iar El va face aceleași lucruri. Dacă atunci veți spune un singur cuvânt împotriva a ceea ce va face El, nu veți fi iertați nici în lumea aceasta, nici în lumea care va veni.”

Înainte

de a părăsi pământul, El a spus: „*Cum a fost în zilele Sodomei, aidoma va fi și la venirea Fiului omului.*”

Vreau să mai fac această observație și apoi voi încheia. „Așa cum a fost în zilele lui Lot, acolo jos în Sodoma...” Să vedem cum a fost acolo.

Prima

dată, El S-a referit la zilele lui Noe și a spus ce făceau: „Mâncau, beau, se însurau și se măritau.” Dar când a venit vorba de Sodoma, s-a referit la ea pentru această epocă.

Amintiți-vă că sodomiții erau dintre neamuri. Vedeți?

Biblia

spune că Avraam a fost vizitat de trei Bărbați. Întotdeauna sunt trei categorii de oameni: necredincioșii, formalistii și credincioșii. Noi îi avem și astăzi. Așa este. Necredincioșii, așa zișii credincioși și credincioșii adevărați; sodomiții, lotiții și avraamiți. Avraam avea făgăduința; el a fost alesul, grupul chemat afară care s-a separat, așa cum s-a separat Biserica adevărată a Dumnezeului celui viu de lucrurile lumii, pentru că se baza pe făgăduința lui Dumnezeu. Unde au venit îngerii? La Avraam. Ce s-a întâmplat după aceea? Doi dintre ei s-au dus în Sodoma, Billy Graham moderni, și au predicat Evanghelia, dar nu au făcut minuni, ci i-au lovit pe oameni cu orbirea. Vedeți? Predicarea Cuvântului îi lovește cu orbirea pe cei necredincioși. Ei nu au făcut multe minuni acolo, dar au strigat: „leșiți afară!”

Însă

a fost Unul care a vorbit cu Avraam. Avraam a avut un sentiment ciudat; era ceva în legătură cu Bărbatul acela care era puțin diferit. Astfel, l-a privit puțin, apoi i-a zis Sarei: „Du-te în cort!” Desigur, când venea vreun străin, femeile nu se comportau așa cum se comportă astăzi. Acum ele merg afară și iau locul bărbaților lor: „Ioane, nu poți vinde aceasta dacă nu-ți spun eu!” Vedeți? Femeile din zilele acelea aveau mai multă decență, așa că stăteau în casă. Astfel, Sara era în cort în timp ce ei vorbeau afară. Apoi, el a fugit la ea și i-a zis: „Sara, frământă repede și fă niște turte pe vatră.” S-a dus, a luat un vițel, l-a junghiat și l-a dat unei slugi să-l pregătească. A spălat picioarele acelor bărbați și le-a făcut vânt cu niște frunze mari ca să îndepărteze muștele. Avraam știa că în inima lui era Ceva care ardea și a zis: „Cred că aici este însărcinarea, de aceea singurul lucru pe care-l aștept este s-o văd confirmată. Cred că Ei o au.” El a mai zis: „Voi ați trecut pe aici ca să mă vedeți. De aceea ați venit pe calea aceasta.” Acesta era adevărul. Vedeți? „Stați puțin sub stejar și odihniți-vă.”

Așadar,

Avraam le-a spălat picioarele în timp ce ceilalți pregăteau celelalte lucruri, apoi au stat jos și au mâncat. Unul din cei trei Bărbați era Dumnezeu, Dumnezeul cel Atotputernic. Așa spune Biblia. Uitați-vă dacă nu scrie cu literă mare: „Domnul,” „Elohim.” așa este.

Cineva

mi-a zis odată:

„Doar
nu crezi că era Dumnezeu!”

„Ba
da. Așa spune Biblia. Bărbatul acela era Dumnezeu.”

„Vrei
să spui că Dumnezeu era în acel trup și a mâncat carne?”

„Cu
siguranță era,” am spus eu. „Biblia spune aceasta, dar voi nu puteți realiza cât de mare este El.”

Așa
este. Eu sunt bucuros pentru că El poate face aceasta. Noi suntem făcuți din șaisprezece elemente: petrol, lumină cosmică, calciu, potasiu etc. Astfel, El a luat o mână din aceste elemente, a făcut un trup și a zis: „Pfiu! Intră aici, Gabriele!” Și îngerul a intrat. A luat o altă mână de țărână și a spus: „Mihaile, tu intră aici!” Și îngerul a intrat. Apoi a luat încă o mână de țărână, a spus: „Pfiu!” și a pășit El însuși acolo. Sunt atât de bucuros pentru aceasta! Vedeți? El a venit și a spus:

„Voi
merge jos!” Acesta este Dumnezeul nostru. Într-una din aceste zile, toate aceste elemente vor dispărea, dar El va spune: „William Branham!”, iar eu îi voi răspunde: „Sunt aici, Doamne!” El este minunat. Da.

Elohim

a spus: „Trebuie să Mă duc la slujitorul meu, Avraam, dar vreau să fiu un Om ca el.” Astfel, a venit jos, a stat acolo cu hainele prăfuite și am mâncat. Apoi a continuat să privească spre Sodoma, iar Avraam a știut că se va întâmpla ceva deoarece știa că acela era un loc rău.

Amintiți-vă

că numele lui fusese Avram, iar numele soției sale fusese Sarai. Dar cu câteva zile înainte de aceasta, Dumnezeu l-a întâlnit într-o vedenie și i-a schimbat numele în „Avraam”, iar numele ei în „Sara”, adică „Prințesa.” „Avraam” înseamnă „părintele națiunilor.” Așadar, El a zis: „Avraame...” Avraam a spus: „Oh, știu că am dreptate! Există ceva în legătură cu Omul acesta care este diferit.”

Și

El i-a spus: „Avraame, unde este nevastă-ta, Sara?” În clipa aceea, Avraam a știut. „Oh,” a zis el, „este în cort.” Și Biblia spune că era în cortul de la spatele Lui.

Și

Bărbatul acela a continuat: „Avraame, EU (pronume personale), Te voi vizita la anul pe vremea aceasta, iar tu și Sara veți avea copilul pe care îl aștepți. Tu ai o sută de ani și ea are nouăzeci, dar Eu îți voi da copilul pe care ți l-am făgăduit, pentru că ai fost credincios și ai așteptat.”

Când

a auzit aceasta, Sara care era în cort, a zis: „Oh!” Nu a spus cu voce tare, ci și-a zis în sinea ei: „Eu, o femeie bătrână să mai am poftă? Și domnul meu este bătrân. Nu se poate așa ceva. Despre ce vorbește Omul acesta?”

Dar

Îngerul a întrebat: „De ce a râs Sara?”

Ce

era aceasta? Și imediat după aceasta, El și-a îndreptat atenția

spre Sodoma. Vedeți? Imediat după vizita Îngerului, după ce a fost dat ultimul semn, Sodoma a ars. Și Isus a spus: „Cum a fost în zilele Sodomei, aidoma va fi și la venirea Fiului omului.”

Dumnezeu

a lucrat tot timpul cu Biserica Sa prin semne și minuni, dar ultimul lucru care trebuie să fie este Dumnezeu manifestat în trupul Bisericii Sale, așa cum a fost El acolo, într-un trup omenesc, arătând același semn: că Mesia S-a prezentat deja printre oameni, chiar înainte de căderea focului în zilele din urmă. Aceasta este o acreditare, o legitimare care confirmă că Cuvântul pe care L-a făgăduit Isus este Adevărul. Să ne rugăm.

Tatăl

nostru ceresc, Acesta este Cuvântul Tău, confirmarea unei însărcinări. Noi putem doar să-L spunem, dar Te rugăm pe Tine, Doamne, să-L confirmi. Te rog să mă ierți pentru nervozitatea și greșelile mele gramaticale și să îndepărtezi aceasta din mințile oamenilor, sărăcăcioasa și necioplita mea cale prin care încerc să aduc acest mesaj. Duhul Sfânt este peste mine, iar eu nu știu ce altceva să fac decât să-i dau drumul, Tată. Stau aici cu bărbați și femei care sunt străini și călători. Toată lumea tremură astăzi. În urmă cu câteva zile, ei au spus că vor încerca să trimită un om pe Lună. Toată lumea este neliniștită și tremură, pentru că și națiunile mici au bombe care pot face găuri mari în pământ; găuri de o sută cincizeci de picioare în adâncime și trei sute de mile în diametru. Ar fi suficient să fie lansate doar trei deodată, și ar scufunda pământul. Întreaga lume este nervoasă; bisericile s-au îndepărtat de Cuvânt și există tot felul de organizații și denominațiuni care au acreditări pământești, iar dacă nu aparții de una dintre ele, nu poți intra în bisericile lor.

Dar

așa cum ai făcut în zilele lui Noe; așa cum ai făcut prin toată Biblia, Tu îți vei trimite prorocii și slujitorii, cu o însărcinare și cu o legitimare din partea Ta. Doamne, sunt atât de bucuros pentru că ai făgăduit aceasta! Tu ai spus:

„Nu

te teme, turmă mică; pentru că Tatăl vostru vă dă cu plăcere Împărăția.”(Luca

12.32). Și ai mai spus: „Așa

cum a fost în zilele lui Noe, când doar un grup mic a fost salvat de apă, ai domă va fi și la venirea Fiului omului.” În

zilele lui Noe „*mâncau,*

beau, se însurau și se măritau,” iar

noi vedem, Tată, că lumea păcătoasă de astăzi face aceleași lucruri. Și vedem și perversiunea și homosexualitatea care este la fel ca în zilele lui Lot. Oh, noi vedem cum lumea și majoritatea guvernului nostru sunt înghițite de aceste murdării. Se regăsesc peste tot.

Oh,

Doamne, suntem mâncați de viermi, de diavoli și de puterea vrăjmașului, așa că toată lumea este speriată de moarte. Chiar

și națiunea noastră este asemenea unui băiețel care merge noaptea prin cimitir și fluieră ca să nu arate că se teme. Știm

că necazul este la ușă. Tu ai spus, Doamne: „*...când*

veți vedea întâmplându-se aceste lucruri, să știți că

Împărăția lui Dumnezeu este aproape.” (Luca

21.31).

Duhul

Sfânt a fost chemat peste Biserica Ta și ai chemat oameni din fiecare națiune: mexicani, albi, anglo-saxoni, oameni de culoare,

etiopieni, oameni din diferite rase și din toată lumea. Mulți

dintre misionarii Tăi, umpluți cu Duhul Sfânt, au umblat flămânzi

și desculți, și mulți dintre ei au fost omorâți, crucificați

și batjocoriți. Au mers fără sponsorizarea unei biserici mari, ci

s-au dus fiind însărcinați de Dumnezeu și urmați de „aceste

semne care îi vor urma pe cei ce cred.” I-am întâlnit pe

câmpurile de misiune, Doamne; am avut puterea lui Dumnezeu pentru a

vorbi în limbi și a tălmăci; am avut botezul Duhului Sfânt și

demonstrații ale puterii Tale.

Doamne,

Tu l-ai luat pe Avraam ca să-i reprezinți pe cei aleși, pe cei chemați afară, și l-ai dus prin pustie, l-ai separat și i-ai arătat tot felul de semne. Dar ultimul semn a fost când Dumnezeu însuși s-a arătat în trup de carne. Isuse, Tu ai spus: „Așa cum a fost în ziua aceea, ai domni și în zilele venirii Fiului omului.” Vino, Doamne! Acesta este Cuvântul Tău drept și sfânt și eu îl cred din toată inima. Mai sunt și alții care îl cred, Doamne, și Te rog să se întâmple și aici în Tempe ca o confirmare a apropiatei veniri a Domnului Isus. Dă-ne aceasta, Doamne, și ne va întări pe toți. Îi va întări pe acești frați; îi va întări pe predicatorii Tăi de pretutindeni; îi va întări pe laici, și ne va face fericiți pe toți.

Eu

am mers cât am putut de departe pentru a predica Cuvântul Tău, dar acum avem nevoie de Tine să îl confirmi, Doamne. Eu nu pot, dar dacă este o însărcinare, eu am predicat Adevărul și cred, Tată ceresc, că Tu o vei confirma prin semne și minuni, așa cum ai făgăduit că o vei face. Te rugăm să ne dai aceasta acum, fiindcă mă predau Ție, împreună cu această biserică și cu Cuvântul care a fost aici. Tată, Te așteptăm și Te rugăm să ne arăți că ești în mijlocul nostru. Făgăduința Ta este că *„lucrările pe care le-am făcut Eu, le veți face și voi.”*

O, Tată, cum îi va întări aceasta pe unii din frații mei și cum va întări biserica, fiindcă nu este ceva mistic, ci este făgăduința Ta.

Unii

spun: „Am auzit predicându-se tot timpul aceasta!”, de aceea Te rog, Tată, să-i lași să vadă că Tu ești un Dumnezeu care își ține Cuvântul. Dar pentru aceasta este nevoie de mai mult decât de mine, este nevoie de credința adevărată. Și Te rog să ne-o dai, Tată, pentru gloria lui Dumnezeu, în Numele lui Isus. Amin.

Prieteni,

acum vom avea un rând de rugăciune. Oh, îmi pare rău... (Fratele O'Donnell spune: „Este în ordine. Continuă”). Scuzați-mi entuziasmul, nu am maniere de amvon. Tocmai am studiat Conciliul

pre-nicenian. Am luat „Cele două Babiloane” ale lui Hislop, „Părinții de la Niceea”, „Conciliul Pre-nicenian” și „Pelerinajul Creștinului” de Broadbent, pentru a vedea cum i-a mișcat Duhul Sfânt. Ei nu aveau altare în biserică și nici crucifixe. Romano-catolicii au mers înainte cu dogma cu crucifixe. Dar cei dreپți au rămas curați și au avut clădiri simple fără nimic în ele, iar un bărbat duhovnicesc explica Cuvântul lui Dumnezeu, fiind însoțit de puterea lui Dumnezeu care nu întârzia să vină. Ei își ridicau mâinile simplu și Îl lăudau pe Dumnezeu, vorbeau în limbi și erau urmați de semne și minuni. Da, domnilor.

Policarp,
Irineu, Martin, Columba, Iustin și mulți alți bărbați cu adevărat duhovnicești, nu au tolerat deloc dogmele romane în biserică. Ei au rămas catolici, adică universal, și noi suntem universal, catolici apostolici, deoarece cuvântul „catolic” înseamnă „universal”. Dar romano-catolicii au acceptat crucifixe și dogme și au pus Biblia deoparte spunând că „Dumnezeu este în biserică Sa.”

Dumnezeu este în Cuvântul Său, iar Biblia spune că dacă un om „*va adăuga sau va scoate ceva, i se va scoate partea de la Pomul Vieții.*” Acesta este motivul pentru care noi credem numai ceea ce a spus Dumnezeu și aceasta este tot.

În seara aceasta sunt bolnavi printre noi? Eu v-am predicat că Dumnezeu își continuă însărcinarea. Așa este. Dumnezeu veghează asupra Cuvântului Său ca să-L confirme, și singurul lucru pe care încearcă să-L facă este să găsească o inimă în care să poată intra.

Să nu credeți că veți putea scăpa ușor, pentru că nu veți scăpa. Vă puteți imagina un peștișor de un centimetru și jumătate care

stă în mijlocul oceanului și spune: „Mai bine aș bea apă cu măsură, pentru că s-ar putea să nu mai am mai târziu!”? Cu siguranță că nu. Așadar, nu veți putea epuiza niciodată puterea și bunătatea lui Dumnezeu.

Voi

spuneți: „Păi, am primit Duhul Sfânt!” Tot cerul este plin de El. Înțelegeți? Dacă tot cerul ar fi o conductă mare și ar avea o fisură mică, cum ar încerca apa să iasă afară pe acolo! În același fel Se forțează Duhul Sfânt să intre în voi și să vă facă să-L credeți. Știu că acesta este adevărul. Eu cred aceasta.

S-au

împărțit numere de rugăciune? Mă voi ruga. Cred că s-au împărțit. (Frații spun: „Da”). Unde s-a ajuns? Cum? Scuzați-mă. De la unu la cincizeci. În ordine. Nu putem să le chemăm pe toate deodată. Să luăm numerele: unu, doi, trei, patru, cinci, șase, șapte, opt, nouă și zece. Să se ridice. Cine are numărul unu? Numărul unu? Cu siguranță ceva nu este în ordine. Să spunem și în spaniolă. Cum se spune în spaniolă? (Frații spun: „Uno”). Cine are numărul unu? Ce spune? În ordine, este aici. Cine are numărul doi? Trei, patru, cinci, șase, șapte, opt? Vom forma un rând. În ordine. Unu, doi, trei, patru, cinci, șase, șapte, opt, nouă și zece. Să vină aici. Veniți pe aici, dacă doriți. Dacă nu vă puteți ridica, ridicați mâna. Ne vom îngriji să ajungeți aici. Bine. Unsprezece, doisprezece, treisprezece, paisprezece, cincisprezece, șaisprezece, șaptesprezece, optsprezece, nouăsprezece, douăzeci. Să vină de la unu la douăzeci și să se alinieze aici. În ordine. Dacă aveți numere de rugăciune, haideți aici, prieteni. Nu stați în spate, pentru că așa nu-i lăsați nici pe alții să vină. Nu vă temeți să veniți, dacă aveți număr de rugăciune.

Băiatul

a venit cu aceste numere. El stă aici și amestecă cincizeci sau o sută de numere, după care începe să le împartă la oameni. Astfel, o persoană poate primi numărul unu, iar cealaltă să

primească numărul zece, în timp ce următoarea poate avea numărul cincizeci sau nouăzeci. Noi nu știm unde sunt, fiindcă au fost date peste tot. Aceasta face ca nici băiatul care le împarte să nu știe cine a primit numerele date.

Câți

din voi ați mai fost în adunările mele și știți cum sar de la un număr la altul? Este în ordine. Vedeți? De multe ori oamenii se tem să vină aici sus, pentru că le sunt date pe față păcatele. Dacă ați făcut ceva greșit și nu vreți să fie descoperit, mai bine stați deoparte, fiindcă altfel El o va face cu siguranță. (Adunarea spune: „Amin”). Dacă sunteți condamnați și sub păcat, nu veniți. Dar dacă sunteți sub Sânge, haideți! Înțelegeți? În ordine. Să începem de aici și să vedem încotro vom merge. Câți dintre voi sunteți bolnavi, dar nu ați primit un număr de rugăciune sau ați venit mai târziu? Ridicați mâinile. Peste tot în încăpere.

Nu

este nici o problemă dacă nu aveți un număr de rugăciune. Odată, o femeie micuță a trecut prin mulțime. Poate nu avea număr de rugăciune, dar s-a atins de haina Lui, iar aceasta a făcut totul. În ordine. S-a atins de marginea hainei Lui și s-a făcut bine. Cei care credeți aceasta din toată inima, spuneți: „Doamne Isuse, cred din toată inima mea. Te accept și cred. Știu că fratele Branham nu mă cunoaște și că nu știe nimic despre mine. O, dacă m-ai lăsa să mă ating de haina Ta!”

Predicatorii

vor fi martori la aceasta. Biblia spune că Isus Hristos este Marele Preot care poate fi atins de neputințele noastre. Este adevărat? (Predicatorii spun: „Amin”). Un Mare Preot care poate fi atins de neputințele noastre. El este chiar acum aici.

Și

dacă El este Marele Preot care poate fi atins de neputințele noastre, cum va acționa dacă este atins? Dacă El este Același Isus care a fost, va acționa la fel, pentru că nu-și poate schimba

căile. Nu poate.

Dacă

a spus cândva: „I-am salvat pentru că au crezut!”, acum nu poate spune: „Îi voi salva pentru că au o grămadă de bani!” El nu poate face aceasta, pentru că trebuie să fie întotdeauna Același și să procedeze la fel. Înțelegeți? Când Dumnezeu ia o decizie aceea este desăvârșită și nu se mai poate schimba niciodată. Și pentru că Dumnezeu nu-Și schimbă niciodată planul, este Marele Preot care poate fi atins prin neputințele noastre, iar voi îl puteți atinge prin credință. El nu are pe pământ alte mâini decât pe ale mele și pe ale voastre. Este adevărat? (Adunarea spune: „Amin”).

Isus

a spus: „*Eu sunt Vița și voi sunteți mlădițele.*”

Dar nu vița poartă roadele, ci mlădițele, este adevărat? Astfel, Vița doar alimentează mlădițele, dar voi aduceți roadă pentru că voi sunteți mlădițele. Vedeți, El este în slavă; El este Duhul Sfânt; El nu are roade, dar ne dă putere mie și ție, ca să ne înțelegem unii pe alții. El vorbește și își face lucrările prin noi, pentru a confirma însărcinarea cu care am fost trimiși. Înțelegeți acum? (Adunarea spune: „Amin”).

Acum

rugăți-vă și spuneți: „Doamne Isuse, voi crede din toată inima; cred că Tu mă vei însănătoși. Voi încerca să ating poala hainei Tale, cu credința că Tu mă vei vindeca.” Credeți aceasta voi și preaiubiții voștri. Voi știți că eu sunt rusalistic și cred în strigăte și în laudele aduse Domnului, dar vă voi cere să faceți ceva. Când veniți aici, vreau să fiți cât se poate de respectuoși. Lăsați la o parte toate îngrijorările voastre și spuneți: „Doamne, ajută-mă!”, iar Dumnezeu va face aceasta, dacă credeți.

Aici

avem o femeie. Nu am văzut-o niciodată și nu știu de ce este

aici. Uneori nu știu ce spun pentru că sunt atins de o vedenie. Mă auziți bine? În ordine. Fiți cu adevărat respectuoși. Aici avem o femeie. Avem și un tablou frumos din Biblie. Noi suntem străini unii pentru alții, nu ne cunoaștem. Poate voi mă cunoașteți prin faptul că știți că sunt fratele Branham, dar eu nu vă cunosc. Aici avem un tablou ca în Ioan 4, unde Isus a întâlnit o femeie pe care nu o mai văzuse niciodată, iar ea nu-L cunoștea. Femeia știa doar că El era evreu. Isus a vorbit cu ea puțin. De ce făcea El aceasta? Îi contacta duhul. Înțelegeți? El trebuia să meargă în Samaria și în timp ce mergea acolo, S-a întâlnit cu această femeie. De ce? Pentru că Tatăl L-a condus acolo. „Du-te în Samaria!” Și El S-a dus, dar nu știa ce trebuie să facă. Apoi a venit femeia aceasta, iar El S-a gândit: „Poate aceasta este ceea ce dorește Tatăl. În capitolul 5 din Ioan, vedem că El a trecut pe la scaldătoarea Betesda, unde l-a întâlnit pe slăbănogul acela de treizeci și opt de ani. Omul acela putea merge. Îngerul venea jos și tulbura apa, dar fiind slăbănog, nu putea ajunge primul în apă ca să fie vindecat. De altfel, El i-a zis lui Isus: „Doamne, n-am pe nimeni să mă bage în scaldătoare când se tulbură apa; și, până să mă duc eu, se coboară altul înaintea mea.” (Ioan 5.7).

Atunci,

Domnul i-a zis: „Scoală-te, ridică-ți patul și umblă.” (v.

8), iar omul și-a luat patul și a mers mai departe. Isus nu a mai vindecat pe nimeni, deși acolo erau mii de oameni bolnavi. De ce nu a făcut aceasta, doar El este un Dumnezeu plin de milă? Nu-i așa? Biblia spune că acolo erau o mulțime de șchiopi, orbi, neputincioși, etc. Spune Biblia aceasta, fraților? (Predicatorii spun: „Amin”). Totuși, El a mers la un singur om care avea o neputință. Nu era orb și putea umbla. Poate avea o problemă la prostată. Poate avea tuberculoză, iar această boală urma să-l omoare. O avea de treizeci și opt de ani și avea să-l omoare. Dar El S-a dus la acel om, l-a vindecat și S-a dus mai departe

Cum

ar fi dacă în seara aceasta ar veni la Tempe și ar proceda la fel?

Ei L-au judecat atunci, nu-i așa, fraților? (Predicatorii spun:

„Amin”). Și acum L-ar judeca, dar amintiți-vă că Isus îl cunoștea pe omul acela și știa că era în starea aceea de multă vreme. Este adevărat? („Amin”). Când evreii l-au găsit pe omul acela vindecat, l-au întrebat, iar el le-a spus cine l-a vindecat. Apoi l-au găsit pe Isus și l-au interogat. Credeți că l-ar interoga și în seara aceasta? Cu siguranță. Dar El le-a spus:

„Adevărat,

adevărat vă spun că Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând; și tot ce face Tatăl face și Fiul întocmai.” (Ioan

5.19). Este adevărat?

Așadar,

potrivit propriei Sale mărturii, El nu făcea nimic până când

Dumnezeu nu-l arăta într-o vedenie ce trebuia să facă. Vi-l

amintiți pe Ilie din predica noastră din seara aceasta? El a spus:

„Fă

să se știe astăzi... că toate aceste lucruri le-am făcut după porunca Ta.” (1Împărați

18.36). Vedeți? Profetul Domnului merge numai cum îl conduce Dumnezeu.

Să

vedem aceasta. Acum Hristos este Duhul Sfânt și El este prezent

aici. Eu cred că am fost trimis să vin în Arizona, iar Isus a fost

condus să meargă în Samaria. Eu am fost condus să am în seara

aceasta un serviciu de vindecare la Tempe, pentru că n-am mai avut niciodată vreunul aici. Nu știu de ce.

Tu

ești prima persoană de aici. Iată că Ioan 4 este din nou aici. Nu

te cunosc și nici tu nu mă cunoști pe mine. Poate ești o

păcătoasă, o fățarnică, o adulteră sau o sfântă; poate ești

bolnavă sau poate ești aici pentru altcineva; poate ai probleme

financiare, eu nu știu. Dacă este adevărat că sunt un străin

pentru tine, ridică mână, pentru că poate este printre noi un necredincios. Vedeți? Amândoi stăm aici, un bărbat și o femeie, așa cum stăteau ei doi atunci. Isus a vorbit cu femeia până când a aflat care era problema ei, este adevărat? Toți cei care știu că este adevărat, să spună: „Amin!” (Adunarea spune: „Amin”). Apoi, El a aflat care era problema ei și i-a spus, iar femeia l-a zis: „Doamne, Tu trebuie să fii un Proroc.” Ei nu mai avuseseră de patru sute de ani un profet, iar ea a spus: „Tu trebuie să fii un Profet. Noi știm că atunci când va veni Mesia, acesta va fi semnul Lui: El ne va spune toate lucrurile.” Nu-i așa? (Adunarea spune: „Amin”). Și Isus i-a zis: „Eu, Cel ce vorbesc cu tine, sunt Acela.” Dacă acesta a fost semnul lui Mesia, și El este același ieri, azi și în veci, nu trebuie să fie și astăzi la fel? Ba da, doar că astăzi este în forma Duhului Sfânt, și folosește trupul meu, duhul meu pentru că eu mă predau Lui, iar dacă îmi va spune care este problema ta, vei ști dacă este adevărat sau nu, pentru că ești un martor al acestui lucru.

Dacă

aș fi avut un serviciu de rugăciune ca ceilalți predicatori, aș fi venit sus și aș fi zis:

„Glorie
lui Dumnezeu! O soră bolnavă?”

„Da,
am tuberculoză.”

Mi-aș

fi pus mâinile peste tine: „Glorie lui Dumnezeu! Primește vindecarea.” Mulți frați procedează așa: fratele Oral Roberts și alții care sunt bărbați adevărați ai lui Dumnezeu, dar acesta este darul lor. Ei spun:

„Glorie
lui Dumnezeu! Eu cred aceasta, tu?”

„Da.”

„Cred
că te vei face bine. Da, cred aceasta.”

Dar
așa este altceva. Dacă El vine și îți spune ceva ce ai făcut,
tu vei ști dacă este adevărat sau nu. Mai mult, dacă El îți
spune ce ai făcut, cu siguranță vei putea crede și dacă îți va
spune ce va face, nu-i așa? (Sora spune: „Da”). Câți dintre
voi cred și vor fi martori, dacă El va face aceasta, că El este
Isus Hristos, Mesia, Același ieri, azi și în veci? (Adunarea
spune: „Amin”). Amintiți-vă că nu sunt eu. Nu. Eu sunt ca
acest microfon, mut. Cum aș putea să știu eu ceva? I-am mărturisit
femeii și ea mie, că nu ne-am văzut niciodată.

Așadar,
este nevoie de o putere de undeva. Tu poți crede așa cum au făcut
și unii dintre ei și să spui: „Tu ești Fiul lui Dumnezeu; ești
Împăratul lui Israel!”, sau poți spune: „El este un diavol, un
ghicitor, un fel de duh rău!” Atunci aceasta este între tine și
Dumnezeu. Înțelegi? Este la latitudinea ta să judeci Aceasta.
Înțelegi? Depinde de atitudinea ta față de ceea ce face El. Dar
pentru mine este Isus Hristos; este făgăduința Lui. El a făcut o
făgăduință și m-a însărcinat pe mine, dându-mi semnele.

Cu
ani în urmă, am fost aici cu voi, iar El mi-a dat un semn, dacă
puneați mâna voastră în mâna mea. Câți dintre voi își
amintesc aceasta? (Adunarea spune: Amin”). Luam mâna bolnavului în
mâna mea și stăteam liniștit câteva minute, apoi spuneam că
este o tumoare sau ce era. Și totdeauna a fost perfect, nu-i așa?
(„Amin”). El mi-a spus doar: „Dacă vei fi respectuos, vei
crede și vei sta deoparte...” și eu am făcut așa și nu am
cerșit niciodată bani de la nimeni. Nu am acceptat nici o ofertă
în viața mea, înțelegeți? El mi-a spus: „Dacă vei fi
credincios, le vei spune oamenilor tainele inimii lor, iar ei nu vor
putea nega aceasta.” Vedeți? Vă amintiți că am profețit
aceasta cu mult înainte de a se împlini? (Adunarea spune: „Amin”).
Și acum se întâmplă. Vedeți? Fiți respectuoși.

Voi

spuneți: „Ce mai aștepți, frate Branham?” Îl aștept pe El.

Eu n-o cunosc pe femeia aceasta, iar dacă nu vine ungera Lui, nu pot face nimic. Totul depinde de El.

Câți

dintre voi ați văzut fotografie cu Îngerul Domnului, cu acel Foc, cu acel Stâlp de Foc? A ajuns în toată lumea acum, iar originalul este la Washington, la Muzeul de artă, secția religie. Este singura Ființă supranaturală care a fost dovedită științific vreodată.

Acum

voi vorbi puțin cu tine. Da. Lăudați-L pe Domul. Iată-L aici. Nu vă pot spune cu știu aceasta, dar știu că El este aici. Vedeți? Așa este. El este aici chiar acum. Mulțumiri să-I fie aduse Domnului. Vedeți? El este aici. Tu ai o boală de piele pentru care dorești să mă rog. Dacă este adevărat, ridică mâna. Crezi din toată inima? Poți spune că am ghicit. Priviți și vedeți dacă am ghicit. Vedeți? Fiți respectuoși. Deci ai o boală de piele. O ai de ceva vreme și cineva s-a rugat pentru tine, iar atunci s-a întâmplat ceva. Așa este. A fost cauzată de un accident de mașină. Aceasta este „Așa vorbește Domnul!” Crezi, așa-i? Cer vindecarea acestei femei în Numele Domnului Isus Hristos. Amin. Du-te și crede.

Credeți

că El este Același ieri, azi și în veci, Lumina de seară a Duhului Sfânt? (Adunarea se bucură).

Cum

spui? Suntem străini unul pentru celălalt și ne vedem pentru prima dată la această întâlnire. Dacă aș putea să te vindec, aș face-o dar eu sunt doar un reprezentant al Vindecătorului, în calitate de ambasador însărcinat, și mă rog pentru confirmarea Sa. Dar dacă Dumnezeu îmi va spune pentru ce ești aici, vei crede că eu sunt profetul sau slujitorul Lui? Vei crede? În jurul tău este ceva, o umbră care arată că suferi de o boală nervoasă, supărare, stare nervoasă. Devine mai rău seara când apune

soarele. Așa este. Ai și o excrescență de care ești îngrijorată. Crezi că Dumnezeu poate să-mi spună unde este localizată? Este la sânul drept, este adevărat? Acum crezi? Peste mine este Ceva care știe și îmi spune aceste lucruri. Crezi că este Dumnezeu? Isus a spus: „Acele

semne îi vor urma pe cei ce cred: dacă își vor pune mâinile peste bolnavi, bolnavii se vor însănătoși.”

Dumnezeu să te binecuvânteze. Amin. (Adunarea se bucură).

Aveți

credință! Nu vă îndoiiți! Credeți cu tot ce este în voi.

Domnul

cu cravata în dungi de acolo, nu te îngrijora, pentru că dacă crezi din toată inima, artrita te va părăsi. Înțelegeți? Stăteai acolo și așteptai să-ți spun ceva, este adevărat? Nu ai număr de rugăciune, dar nici n-ai nevoie. Crede numai. Vedeți, credința lui a atins Ceva. Voi știți că omul acesta nu m-a atins pe mine, fiindcă este la douăzeci de picioare depărtare. Dar atunci ce a atins? Pe Marele Preot.

M-am

uitat la femeia de aici, dar acolo era un bărbat. Am privit și nou și era un bărbat, așa că mi-am zis: „Nu se poate! Acolo este o femeie!” Am privit acea Lumină, iar Ea s-a plimbat și s-a așezat peste bărbatul pe care-l vedeam. L-am văzut cum încerca să se dea jos din pat. Aceasta este. Vedeți? Iată-! Lăsați-l să fie o dovadă. Stăteai și te rugai pentru aceasta, este adevărat? Crede din toată inima și vei fi bine. Așadar, *dacă credeți, totul este posibil.”* Aveți credință! Fiți cu adevărat respectuoși. Scuzați-mă.

Priveam

Lumina care se mișca prin clădire. Aș vrea să vorbesc puțin cu tine pentru un moment. Pari o persoană bună. Suntem străini unul pentru altul. (Sora spune: „Da, domnule”). Domnul știe problemele tale. El mă cunoaște și pe mine și pe tine. Suntem un bărbat și o femeie care stăm aici pentru prima dată. Prin Duhul

simt vibrația duhului tău și pot spune că ești creștină. Nu ești cineva care este doar în trecere pe aici. Vreau să spun că nu ești cineva care merge din loc în loc, ci ești o creștină adevărată născută din nou. („Amin”). Pot simți urarea ta de bun venit. Duhul Sfânt primește cu bucurie acest duh pentru că este un duh apropiat. Suntem frate și soră. Tu nu ești aici pentru tine („Nu!”), ci mijlocești pentru cineva. („Da”). Un prieten de-al tău este subjugat de un duh. („Da”). Crezi aceasta? („Știu”). Pune batista pe el și nu te îndoii. („Așa voi face”). Și îl va părăsi. Dumnezeu să te binecuvânteze.

Aveți

credință în Dumnezeu. Credeți din toată inima. Cum ești, doamnă? Suntem străini unul pentru celălalt. Este cineva, undeva... Doamne unde este? S-a întâmplat ceva în audiență. Cineva zice: „De unde știi, frate Branham?” Știu. Este ca și cum viața se scurge din tine. S-a întâmplat ceva. Cineva a fost vindecat, nu știu unde, dar poate El îmi va arăta încă o dată.

Doamnă,

suntem străini, așa-i? Eu nu te cunosc, dar Dumnezeu te cunoaște. Tu ești aici cu un scop: poate pentru altcineva, poate ai o problemă financiară sau ai probleme acasă. Orice ar fi, Dumnezeu poate să-mi spună. Vei crede? Atunci vei ști dacă este adevărul. Continuă să vină o vedenie pentru un tânăr. Dacă crezi din toată inima, Dumnezeu va onora cererea ta. Înțelegi? Dacă îți pot spune, tu știi că nu te cunosc, ceea ce înseamnă că trebuie să vină de la o putere supranaturală. Îți amintești predica mea din seara aceasta? (Sora spune: „Da”). Acum privește. Dacă aș fi ca Îngerul care S-a întors cu spatele spre cort; dacă m-aș întoarce cu spatele spre tine... Vezi? În ordine. Spune-i Domnului Isus: „O, Doamne...” Spune în inima ta: „Spune-i fratelui Branham de ce sunt aici; spune-i ceva despre mine”, și vei vedea ce va face El. Da, o pot vedea pe femeie chiar acum. Are o problemă intestinală. Așa este. Crește în intestine. Doamnă Cathan, du-te acasă și fii bine. Crede din toată inima. Du-te și crede. Crezi? Ai credință.

Realizați

că Dumnezeu care a scris Biblia Se mișcă în seara aceasta prin biserica aceasta umilă? Nu ne cunoaștem, este adevărat, domnule? Eu nu te cunosc, nu te-am văzut niciodată în viața mea. Suntem complet străini. Devin din ce în ce mai slab, prieteni.

Doamna

care stă acolo și suferă de constipație, a doua din spate, chiar acolo în rândul acela... Dacă crezi din toată inima, problema aceasta te va părăsi.

Dar

copilul cu alergie? Crezi că Dumnezeu poate vindeca aceasta? Iată. Glorie! Diavolul a pierdut aceasta. Da. Dumnezeu să te binecuvânteze, soră. Ai credință în Dumnezeu. Aceasta este tot ceea ce aveți nevoie. Îl va părăsi pe copil. Nu uita. Ce au atins ei? Ce a atins doamna cu copilul ei? Eu nu-i cunosc pe oamenii aceștia, nu i-am văzut niciodată în viața mea. Dacă suntem străini, ridicați mâna, acolo unde sunteți.

Duhul

Sfânt a continuat să se miște acolo undeva. L-am văzut acolo unde este și l-am văzut și pe copilaș cu problema lui. Iată-o! Soră, nu te îngrijora pentru că copilul se va face bine. De ce? Știu că Dumnezeu a răspuns fiindcă chiar acum, este acolo o Lumină reală. Vedeți? Îl va părăsi pe copil. Știu că va fi bine. Da. Acum vine de peste tot din audiență. Este peste tot, iar noi suntem martori la aceasta. Nu credeți mai mult decât credeți cu puțin timp în urmă? (Adunarea spune: „Amin”). Cu siguranță. Se poate întâmpla cu fiecare dintre voi, dacă credeți. Credeți!

Scuză-mă,

domnule. Devin din ce în ce mai slab. Odată, o femeie s-a atins de haina Lui, iar El a spus: „O putere a ieșit din Mine,” iar dacă aceasta l s-a întâmplat Lui, Fiului lui Dumnezeu, ce pot spune despre mine, un păcătos salvat prin har?

Aici

avem un bărbat. Fie ca acest lucru să i se întâmple și lui. Veți crede cu toții? (Adunarea spune: „Amin”). Îl cunoaște cineva pe bărbatul acesta? Este cineva care îl cunoaște? Da, domnule. În ordine. Să vedem dacă este în ordine sau nu. Bărbatul este un străin, nu l-am văzut în viața mea. Suntem străini unul pentru altul, dar Duhul Sfânt poate să-mi descopere de ce ești aici, ce dorești, sau ceva despre tine, ceva ce știi doar tu, dar Duhul Sfânt îmi poate descoperi ca să știi sigur că este El la lucru.

Vă

va convinge pe voi toți și veți ști că Duhul Sfânt care este aici, este și acolo, și în noi toți? Tu ai o problemă la rect. Este un chist. (Fratele spune: „Da”). Mai este cineva aici care se roagă pentru aceasta. Este soția ta. („Așa este”). Ea are tot timpul dureri de cap. („Așa este”). Ai și un copil acolo. Da. Crezi că Dumnezeu poate să-mi spună ce este în neregulă cu el? („Da”). Are o problemă în sânge. („Da”). Crezi că Dumnezeu îmi spune ce este? („Da”). Mă vei crede? Ești predicator. („Da”). Ești domnul predicator Mann. („Da”). Du-te acasă și fii bine. Credeți din toată inima? (Adunarea se bucură). Lăudați-L pe Dumnezeu!

Doamna

care stă acolo... Crezi din toată inima? Crezi? Du-te și mănâncă-ți cina. Problema pe care o ai la stomac te va părăsi și vei fi bine.

Problema

ta de la spate, te-a părăsit, soră, așa că poți merge și să crezi cu toată inima că Dumnezeu te-a vindecat. Crezi? (Sora spune: „Da”). Du-te, bucură-te și spune: „Lăudat să fie Domnul!” Spune cu toată inima ta.

Nervozitatea

este un lucru rău, dar Dumnezeu o poate îndepărta. (Sora spune: „Da”). Crezi aceasta? Du-te, bucură-te și spune: „Îți mulțumesc, Doamne,” pentru că Dumnezeu te-a eliberat.

Burtica

te deranjează? Du-te și mănâncă pentru că Isus Hristos te-a vindecat. Ai credință.

Te

deranjează spatele, nu-i așa? (Fratele spune: „Da”). Du-te și crede. Isus Hristos te face bine. Ai credință.

Nervozitate?

Crezi că Dumnezeu te va vindeca? („Da”). Du-te și fii vindecat în Numele lui Isus. Înțelegeți ce spun? Nu este El Același ieri, azi și în veci? (Adunarea spune: „Amin” și se bucură).

Isus

a spus: „*Cine*

crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu.” Este adevărat? (Adunarea spune: „Da”). Nu a spus Isus că „*Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred*”?

(„Amin”). Câți credincioși sunt aici? (Adunarea se bucură).

În ordine.

Câți

dintre voi doresc să fie vindecați? Ridicați mâinile, apoi puneți-vă mâinile unii peste alții. Sunteți credincioși. Așa este. El își ține Cuvântul, credeți aceasta? (Adunarea se bucură). Dacă credeți, veți vedea că se va întâmpla ceva ce n-ați mai văzut. Plecați-vă capetele. Nu vă rugați pentru voi, ci rugați-vă pentru persoana peste care v-ați pus mâinile. Rugați-vă sincer. Puneți-vă mâinile peste cineva și rugați-vă, iar eu mă voi ruga de aici.

Tată

ceresc, venim în Numele Domnului Isus; venim pentru că Cuvântul Tău a fost confirmat; însărcinarea a fost confirmată; Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, este aici în forma Duhului Sfânt. O, Doamne, acesta este poporul Tău și el suferă. Satan i-a legat, dar ei știu că Tu ești aici. Confirmarea prezenței Tale este aici, Isus Hristos, Același ieri, azi și în veci.

Satană,
ai pierdut bătălia! Ieși afară din ei în Numele lui Isus
Hristos! Îți poruncesc să părăsești această audiență și să
ieși afară din acești oameni, pentru ca ei să fie liberi, în
Numele Domnului Isus Hristos.

Dacă
credeți, ridicați-vă în picioare și lăudați-L pe Dumnezeu.
Aceasta este ideea. Aceasta este. Ridicați mâinile și lăudați-L.
Confirmat! Mărturisiți și credeți că vindecarea voastră a
venit. (Adunarea continuă să se roage și să se bucure).

-

Amin -